

UnitedFilm

Ročenka nezávislého filmu 2016-2017

Režisér Sedm let v
Tibetu Jean J. Annaud

První open source
kamera Axiom

UnitedFilm spouští
Filmový kanál

Protivník terminátora
Michael Biehn

V ČR se definuje
nezávislý film

Nová vlna českého
nezávislého filmu

BURGOORFERI

UnitedFilm

NEZÁVISLÉ FILMY

ON-LINE

ZDARMA

LEGÁLNĚ

VORTEX

UNITEDFILM.CZ/VORTEX

KONEC VODNÍKŮ
V ČESKOSLOVENSKU

První ročenka nezávislého filmu za rok 2016, s platností po celý rok 2017, je snahou o převedení vybraného obsahu z elektronické formy do podoby tištěné. Většinu článků členěné do rubrik (aktuálně, technika, interview, nová vlna českého nezávislého filmu, filmy) naleznete ve zkrácené podobě s odkazem na webovou stránku www.unitedfilm.cz, kde je možno přečíst plnou verzi, zobrazit video přílohy a případně okomentovat. Na stejné adrese objevíte i podrobné informace o nezávislém filmu a činnosti Unitedfilmu. Otočením ročenky získáte první ze tří prequelových dílů komiksu UnitedFight, který pojednává právě o boji za nezávislost.

UnitedFilm

"NEJLEPŠÍ ZPŮSOB, JAK SE NAUČIT DĚLAT FILM, JE JEDEN NATOČIT"

Stanley Kubrick

Redaktoři: Vítěk Formánek, Eva Čoňleová, Tomáš Burián, Radek Hochman, Ondřej Krejcar
Sazba: Ondřej Krejcar, Mario Alfieri / Tisk: Dukase s.r.o. Hradec Králové / Náklad 1 000 ks /
Nepronášelo jazykovou úpravou / Obálka: Zombie Movie / Ilustrace a text komiksu: Tomáš Burián

Rozhovory jsou poskytnuty exkluzivně pro Unitedfilm. Fotografie jsou použité z archivu redakce a se souhlasem vlastníků. Ročenka není prodejná, slouží jako propagační tiskovina. Ve spolupráci s Unitedfilm vydal Impuls Hradec Králové, centrum podpory uměleckých aktivit, Hradec Králové v roce 2016. Kontaktní údaje: www.impulshk.cz, film@impulshk.cz, film@unitedfilm.cz. Tento projekt je realizován za podpory Kralovohradeckého kraje a Ministerstva kultury České republiky.

Kmotry Unitedfilmu se stal Jarchovský s Hřebejkem

Ohňostroj v kině? Ano, je to možné. V Bio Central v Hradci Králové totiž zazněly světelné petardy a pumelice přímo v sále. A co tomu všemu předcházelo?

Opona kina se otevírá, hledíště se potmělo a na plátně se odehrává zrození řetězového článku, které doplňují hesla nezávislého filmu a vše vrcholí proměněním řetězu do nového vizuálu Unitedfilmu. Z rukou Vítka Formánka přebírá scénárista Petr Jarchovský klapku, kterou pomyslně odstartoval novou éru nezávislého filmu. Z plátna padá slavnostní roucho a odkrývá hlavní stranu portálu, kde se v nadživotní velikosti na obálce tkví reži-

sér Jan Hřebejk. K tomu začíná „filmový“ ohňostroj, který protkává obraz na plátně. Honza Hřebejk, stojící opodál, věnuje vzkaz filmařům a portál je oficiálně pokřtěn. To vše se událo na festivalu nezávislých filmů Cinema Open za účasti dvou elitních českých tvůrců.

Téměř 10 měsíční příprava a komunikace s filmaři po celém světě je u konce a vlastně i na samotném začátku. První model portálu je navržen, zveřejněn a měl by se postupně rozvíjet ku prospěchu nezávislých tvůrců a zájemců o nekomerční proud české kinematografie. Na portálu návštěvníci naleznou názory velkých filmařů, exkluzivní interview, informace o nezávislých filmech,

nebudou chybět technické sekce, zaměřenou hlavně na svobodnou tvorbu pomocí open source a vzdělávání. O filozofii portálu a jeho struktuře, kterých se ujal Radek Hochman a Ondřej Krejcar bylo pojednáno na závěr přednášky o nezávislém filmu, publicisty Kamila Fily, která proběhla ve stejný den v odpoledních hodinách. Přítomní si ze slov erudovaného odborníka, který byl řadu let recenzentem časopisu Cinema, odnesli správně dojem, že se nůžky trhu rozevírají a zajaté filmové mechanismy se nejen v Čechách bortí. Ze všech dojmů je také zřejmé, že stále panuje deziluze o tom, co vlastně v pravém slova smyslu nezávislý film znamená.

Výhled pro nezávislý film není v ČR růžový

V pražském kině Světozor proběhl seminář filmových profesionálů a provozovatelů kin České republiky. Kromě prezentace Unie filmových distributorů, Státního fondu kinematografie a Institutu dokumentárního filmu se slova, zhruba před 80 účastníky, ujala i společná vize nezávislého filmu Unitedfilm a festivalu nezávislých filmů Cinema Open s nabídkou obsahu pro kina. Program doplnily i projekty v rámci cyklu Kina sobě, které detailně poukazovaly na různé oblasti a situace v biograftech.

Už statistiky z UFD ukázaly, že distribuce filmů a potažmo výtěžky z nich nejsou oslnivé, i když může být podstatně hůře, na což jsou kinaři i připraveni. Téměř všichni se snaží své kino oživit na bázi multifunkčních prostor. Na krizi, v které film je, jsou výsledky ještě poměrně slušné. Samozřejmě návštěvnosti kin dnes pomáhají alternativní obsahy, například projekce oper, zahraničních divadelních her, sportovních přenosů a další. Rapidní pokles zájmu o 3D už nikoho nepřekvapí, překvapí však, že zatímco digitalizace kin v ČR je až dnes řekneme u zdárného konce, už kina řeší náhrady a s tím spojené nepříjemnosti za stávající projekční zařízení první generace, které postupně dosluhují. To jsou opět mnohamiliónové investice, s kterými jistě investoři z řad měst a krajů zprvopočátku tak rychle nepočítaly. Stejně tak překvapí jak velké množství sálů je pouze ve vybavení E-Cinema. Tzn. že se promítá z optických disků, nejčastěji DVD. Většinou se jedná o populární druhé sály, které provozovatelům dovolí levně rozšířit program a navýšit návštěvnost. No a úpadek některých dříve věhlasných distributorů, vznik mnoha jiných a menších společností neblahou situaci na trhu už jenom podtrhuje.

www.unitedfilm.cz

Situace kinařů není proto v našem malém českém rybníčku až na výjimky, kde dokáží dobře pracovat s publikem, nějak záviděníhodná. Aby kina pokryla režijní náklady musí vydělat na komerčních mainstreamových filmech. Zcela nevhodným artiklem pro kina tak je menšinový žánr, dokument a samozřejmě i nezávislý film, tj. film mediálně bezejmenného tvůrce v okrajové distribuci bez velké propagace. Jakýkoliv jiný obsah

než naservírovaný od spolehlivého distributora je pro provozovatele bohužel smetl, v kterém se nechce a ani nemá čas přehrabovat. Paradoxně kinař vyvine větší úsilí pro to, aby zprostředkoval duplicitně sportovní přenosy, naplnil kino a vydělal na prodaném občerstvení, než aby podpořil oblast nezávislého filmu. Na provozovatele kin ale v žádném případě nelze shazovat vinu. Jak už ze seriálu o nezávislém filmu víme, problém je komplexnějšího charakteru.

Jako jedinou reakci na účet nezávislého filmu podotknul po oslovení nejmenovaný režisér profesionál, který ač netušil o jaký obsah se jedná, že snímky mají profesionální plakáty. Takže v zkratce řečeno téměř vše. Chtělo by se skoro říci, že až ignorantství panuje mezi našimi filmovými hodnostáři. Nepřipouští si nic navíc, krom jejich profesionální sféry a úplného protipólu „nějakého diletantského amatérského“ filmu. Brzy si však tábor našich předních profesionálů všimne, že nezávislé filmy jsou i profesionálně natočeny a završením bude i profesionální úspěch některého z nich.

Unitedfilm spouští filmový kanál

Unitedfilm představuje novou službu pro diváky a tvůrce nezávislého filmu, jménem Vortex. Jak už je z anglického slova patrné, stránku si můžete představit jako vír, který rozproudiví částice a oddělí ty nejlepší pokusy od těch slabších, či chcete-li jako prvek, co důkladně promíchá usazenou vrstvu na hladině. Pečlivě dramaturgicky revidovaný portál navazuje na magazín Unitedfilm a má za cíl představit tu nejlepší nezávislou filmovou tvorbu, která bojuje o své místo v alternativní distribuci na internetu.

Nová doba je pro tvorbu filmu jako stvořená. Dostupné edukační materiály, levná filmová technika, crowdfundingová možnost podpory a všemocný internet jako přímá distribuční cesta k divákovi. You Tube a Vimeo jsou skvělé funkční technické služby pro umístění videa, ideální k rychlé konzumaci všemožných informací, ale jak se ukázalo, velmi špatným prostředkem pro nalákání diváka ke sledování vážně myšlené nezávislé filmové tvorby. Chatové prostředí, náhodně počítačově generované tipy a utápění se v množství nechtěného obsahu rozličných kvalit způsobuje přehlížení zajímavé a originální filmové tvorby.

Po dlouhém volání po centralizaci nezávislých filmů je tedy prostor konečně zde. Po dávné snaze dnes již neexistujícího portálu Film1.cz je tu teprve druhý pokus o to, najít všechny filmy splňující základní estetická a umělecká kritéria na jednom místě. Snahy Vortexu budou do budoucna směřovat i k žebříčku nejlepších filmů a udílení ceny Vortex za nezávislý film roku na festivalu Cinema Open a zpětné možnosti podpory již zhlédnutým filmům v motivačním modelu, pokud se vám film líbil, podpořte tvůrce.

Ve spolupráci s Impulsem se na Vortexu objeví i premiérově nezávislé zajímavé a pestré dokumenty. Mezi lákavými tituly naleznete například oceňovaný snímek Harmonie života, Pozor, jede Velorex, Mokrý ráj nebo Ozvěnu ticha. V době svého uvedení je na Vortexu téměř jedna stovka filmů z ČR i zahraničí. Vše legálně určené k bezplatnému zhlédnutí.

Orientace v systému je jednoduchá. Na hlavní straně kromě poutajícího širokého banneru na žhavé tipy naleznete přehled kategorií dle žánru filmů. Šikovou pomůckou k vyhledávání jsou tagy, které mají rozmanité členění od délky, přes jazyk až k podžánrům. Komentovat snímky lze přes Facebook a vedené filmy jsou vázány na Československou filmovou databázi, kde je možné filmy také hodnotit. Výhodou pro tvůrce je, že snímky mají pod kontrolou na svém kanálu a čísla sledovanosti zůstávají jejich výtvořům. Vortex je jen jakýmsi bezplatným zprostředkovatelem – distributorem. Za výběr filmů je zodpovědná redakce Unitedfilmu a od této chvíle přijímá tipy na umístění filmů z ČR i zahraničí.

A jaké filmy Vortex přijímá? Filmy nezávislé, nekomerční, autorské, případně studentské všemožných žánrů. Nepřijímá videoklipy, reportáže, vlogy, pořady, videoart a výrazně experimentální tvorbu, která není nositelem dějové linky. Požadujeme garanci autorskoprávní způsobilosti snímku, záruku, že bylo využito

legálních postupů k výrobě díla (software, footage) a že snímek neobsahuje skrytou reklamu, nejedná se o propagační film, snímek nebyl součástí komerční distribuce a producentem snímku není nad 50% jiný koproducent (obchodní subjekt, škola).

Vortex ve spolupráci s festivalem nezávislých filmů Cinema Open poprvé předá cenu Vortex nezávislému filmu roku 2016, který získá exkluzivní uvedení na kanále Vortex, odbornou kritickou recenzi a mediální podporu Unitedfilmu. Cena bude předána v Biografu Na Špici v Hořicích u Hradce Králové za přítomnosti hostů. Nominované i vítězné filmy bude možno zhlédnout ve všech třech městech festivalu. Do budoucna bude cena hledat generálního sponzora i pro finanční výhru.

Pokud by se chtěl stát někdo skautem a redaktorem Vortexu či Unitedfilmu, nebo má tip na umístění filmu, může zaslat žádost do redakce na kontaktní email uvedený v tiráži.

V Česku se poprvé definuje nezávislý film

Film jako umění i jako průmysl se za poslední desetiletí výrazně proměnil. Díky digitalizaci a internetu se vymanil z komerční nadvlády producentů, demokratizoval se pro širokou vrstvu tvůrců a nastolil nové druhy distribuce. Zatímco profesionální sféra hledá nové cesty k finančním prostředkům a ztracenou ochotu za filmy platit, v šedém pozadí se formuje tzv. filmový středoproud, nové nezávislé hnutí. To bere film ze své podstaty více jako umělecké vyjádření než jen jako produkt, dokáže ho zpracovat na odpovídající konvenční úrovni a je ochotné jej divákovi nabídnout i bezúplatně pomocí nových kanálů.

slitelné, aby se navzájem oslabovaly skupiny ambiciózních tvůrců a těch, kteří natáčení mají jen jako milý koníček. Tomu totiž odpovídá i zájem diváků.

Nejen tímto úkolem, ale i celkovou péčí o nezávislý film se zabývá Unitedfilm, který spojil síly s nadnárodním registrem neprofesionálního filmu Filmdat a dohodl se na dohodě o spolupráci, která má za cíl definovat nezávislý film a vnést do soutěží ztracený řád. Body kooperace se tak stanovily na společně ustanovení kategorií filmového nekomerčního umění a následné kroky k jejich implementaci.

Momentální stav kinematografie tak připomíná více či méně nepřehlednou džungli. Na jednu stranu je možné v kinech vidět amatérský film za který se vybírá vstupné a na straně druhé profesionálně působící filmy určené legálně a bezplatně ke zhlédnutí na internetu. Staré členění na amatérský a profesionální film a podle něj i predikovaná kvalita díla vzala za své. Karty se řádně promíchaly a je nutné najít nový klíč, nová pravidla hry. Je již nemy-

Filmové dílo se v současné době zásadně definuje buď komerčním nebo nekomerčním charakterem a přihlíží se na to, zda jej pořídil tvůrce jako výsledek své zaměstnanecké, podnikatelské či studijní činnosti nebo zcela svobodně jako nezávislý tvůrce. Jako pomocné měřítko se uplatňuje ještě osa profese a neprofese, kde se očekává i jiný druh přístupu k dílu a jeho následné nasazení.

NEZÁVISLÝ FILM

Nové členění neznamená nic o distancování jedné kategorie od druhé, nevylučuje se a spíše se očekává jejich vzájemná provázanost. Každý tvůrce si bude moci zvolit úroveň, v jaké chce se svým dílem soutěžit, od neprofesionální (odpovídá původní amatérské), přes školní, studentskou až po nezávislou. Zdařilé filmy i z nejnižší kategorie mohou uspět i o kategorii výše, naopak i profesionální tvůrce si může mimo svou komerční činnost natočit autorský nezávislý film.

Samozřejmě s vyšší kategorií porostou i nároky na zodpovědnost tvůrce, pro příklad uvádíme, že pro nejnižší kategorii není potřeba dokládat žádné doklady o legitimitě díla, na nejvyšší kategorii budou stanoveny požadavky o autorskoprávní způsobilosti. Nezávislé filmy mohou totiž zcela bez omezení dodatečně vstoupit na jakýkoliv trh, který může tvůrcům dopomoci i k navrácení nákladů.

Nové členění se postupně bude na portále Filmdat projevovat a soutěže i festivaly by model měly pozvolna do svých propozic zavádět. Pro tvůrce tak bude i vodítko, která akce je pro daný typ filmů vhodná. Pro začátečníky je paleta soutěží nepřehledná, avšak pro nezávislý film se vyselektují jen akce s požadovanou garancí (projekce v kinech, divácký zájem atd.).

Snahu posvětila i výkonná organizace Ministerstva kultury ČR Nipos Artama Praha pro podporu neprofesionálního umění. V následujícím období se bude ve spolupráci se zodpovědnými orgány jednat o globální podporu nezávislého filmu (celostátní soutěž, servisní organizace, dramaturgická centra, půjčovny techniky, finanční podpora pro vznik filmů apod.).

Unitedfilm je autorem 52 stránkového koncepčního materiálu Nové dobrodružství nezávislého filmu v Čechách, které mapuje původ nekomerční filmové tvorby u nás, upozorňuje na problémy a navrhuje řešení, nové členění a kategorie. Vše navíc konfrontuje s ideály amerického nezávislého filmu a osobnostmi z celého světa (Krzysztof Zanussi, Chris Weitz, Jan Hřebejk, Miroslav Janek a další). Materiál slouží jako základ pro jednání s vyššími instancemi zodpovědnými za podporu české kinematografie.

Amazon Studios otevírá brány nezávislým scénáristům

Zvěsti o tom, že archaický filmový průmysl a jeho distribuce dostane tvrdý direkt, opět narůstají na vážnosti. Svědčí o tom i snahy amerického Amazonu, který mění vše, co bylo doposud zvykem a zcela vypaluje pole vlivných producentů, agentů a dalších, kteří vždy v tomto mediálním světě tahali za nitky.

Amazon, velký americký internetový obchod už měl dlouhou dobu spadeno i na film. To co začalo v roce 1998 koupením největší filmové databáze IMDb.com, pokračovalo v roce 2010, kdy založili svou filmovou produkční společnost Amazon Studios. To se nyní profiluje a soustřeďuje i na talentované nezávislé tvůrce a šije tomu na míru i další služby, jako třeba jednoduchý online trh s nabídkou audiovizuálního obsahu Amazon Video Direct.

Celá divize společnosti Amazon Studios je zajímavá tím, že vyvíjí televizní pořady, filmy a komiksy z online přihlášek scénáristů a vyhodnocuje je podle zpětné vazby jejich diváků. Vybraný a vyprodukovaný umělecký obsah je pak distribuován skrze novou platformu Amazon Video, což je digitální streamovací služba a velký konkurent Netflixu.

Toto nové studio, které vstoupilo na trh VOD obsahu, tak momentálně hledá a otevírá dveře talentovaným tvůrcům. Svůj dokončený scénář jim tak může poslat, bez nějaké vstupní diskriminace, téměř kdokoli. Pokud je scénář vybrán, scénárista obdrží 10 tisíc dolarů, jestliže je vyvíjený scénář i produkován jako plno rozpočtový film, tvůrce obdrží už celých 200 tisíc dolarů. Pokud je scénář distribuován jako seriál, autor dostane 55 tisíc dolarů a 5 % z prodeje doplňkové zboží k dílu.

Aby služba byla ještě pohodlnější, rozhodl se Amazon vytvořit i svůj speciální program, obdobu Final Draftu či CeltX. Jedná se o softwarové prostředí, v kterém spisovatel tvoří své scénáře. Základem

je automatické formátování, které odlehčí v koncentraci na samotný příběh. Můžete jej sdílet se čtenáři, kterým důvěřujete a kterým dáte přístup. Pokračovat ve psaní můžete nezávisle na internetovém připojení s tím, že se verze online a off-line samy automaticky synchronizují. Přístup ke scénářům máte odkudkoliv a z libovolného zařízení typu tablet, telefon, počítač. Exportovat scénáře můžete do libovolných formátů včetně PDF.

Pokud už však máte scénář hotový nebo pracujete v jiném editoru, můžete využít možnosti poslat ho do Amazon Studios přímo, přes jejich web. Samozřejmě, že v anglickém jazyce. Konkurence je však obrovská. Studio v roce 2012 obdrželo na 10 tisíc scénářů a téměř 3 tisíce pilotů. 23 filmů a 26 televizních seriálů se dostalo do vývoje v roce 2013. Pod touto hlavičkou se realizoval například film od nezávislého ikony Spike Lee, atraktivní komediální drama Elvis a Nixon nebo seriál Zombieland.

V roce 2016 Amazon spustil ještě přelomovou novou službu, nazvanou Amazon Video Direct. Jedná se o platformu, která dovoluje profesionálním i nezávislým tvůrcům nahrát jejich film přímo na portál Amazonu Video. Snímek se tak dostane do široké nabídky a bude zobrazen pro všechny uživatele této sítě. Tvůrci tak obdrží podíl z prodeje díla. Tato služba je dostupná zatím jenom v USA, Británii a Německu a může spustit naprostou novou lavinu způsobu produkce audiovizuálních děl.

Videoherní fan filmy: Stanou se DiffView králové You Tube?

Na písničky s fotkou místo obrazu nebo tutoriály jsme si na You Tube už zvykli, stejně jako na nahraná videa z videoher, letsplye. O videoblogech a streamerech toho bylo napsáno už dost. O zábavných parodiích, montážích a taškařicích ani nemluvě.

Co už překvapí, jsou fan filmy podle známých hollywoodských megahitů. I v Čechách máme pár poctivých, jeden například na Star Wars nebo na Matrix. Ve světě se jich spousta prodralo i k oficiálním bonusovým vydáním. Ale fan filmy na videohry, účelně spojené s rostoucí komunitou cosplay, to jsou poměrně novodobé termíny, které se v poslední době čím dál více skloňují.

Díla, jejichž předlohou jsou herní tituly, většinou nemají závratně vypracované děje, pracují s již přesně vytvořeným světem. Tvůrcům slouží víceméně jako velká zábavná žánrová cvičení a hercům před kamerou k nevidanému zviditelnění. Filmaři si pilují řemeslo, grafici a kompozitěři

VFX efekty, ochotničtí herci mají šanci se na chvíli ukázat v kostýmu známých postav a celý filmový štáb se pak pokouší co nejvěrněji přenést styl a atmosféru na plátno. A jejich fanoušci se tím baví.

Jedním z nejvýraznějších a nejúspěšnějších skupin u nás s tímto zaměřením je DiffView. Snaha dovést slabou tuzemskou úroveň na tu světovou, žene tuto skupinu tvůrců dopředu. Nabízí jiný úhel pohledu na kinematografii, její využití pro zábavu a obohacení speciálně zaměřených fanoušků.

Pokračování na
unitedfilm.cz

Trička s podporou pro nezávislý film

Zakoupením trička podpoříte nezávislý film, činnost Unitedfilmu a budete reprezentovat nové myšlení k rovnému a svobodnému filmu. K dostání všechny běžné konfekční velikosti. Barva černá ve 4 provedeních.

Cena s poštovným po celé ČR:

499,- Kč

Objednávat na dobírku můžete přes Facebook a email Unitedfilm.

První open source kamera Axiom

V roce 2006 započala malá skupinka nadšců ze stránky dvinfo.net nelehkou cestu s cílem přinést filmařům dostupné a otevřené nástroje, se kterými mohou vytvořit profesionální obraz. Výsledek je projekt Apertus, tvůrce open source kamerové řady Axiom, na jejímž vývoji se podílí i tvůrci Magic Lantern.

Již od chvíle, kdy vznikl Magic Lantern, jenž měl umožnit filmařům využít více funkcí zrcadlovek od Canonu, bylo jasné, že je to jen otázka času než se objeví někdo, kdo přijde s nápadem vyrobit nejen firmware, ale dokon-

u velkých výrobců zatím chybí. Všechny parametry se tak dají změnit a Apertus samozřejmě míří k vývoji všech praktických doplňků na které jsou filmaři zvyklí, jako například dálkové ovládání, náhled zaznamenaného obrazu přes tablet nebo vlastní gradovací software.

Prvním modelem, jenž tým vytvořil, byla Axiom Alpha, neprodejný prototyp dokazující schopnosti týmu a již tento model dokázal uspokojit většinu potřeb filmařů.

Pokračování na unitedfilm.cz

ce i celý hardware, který nebude svazován diktaturou velkých výrobců. Ten někdo je dnes již celý tým lidí spojených pod značkou Apertus.

Apertus využívá kamerové platformy společnosti Elphel Inc. nepříliš známé mezi širokou veřejností, která poskytla svoji technologii pro Google a její kamerové rigy, se kterými se vyráběl systém Street View. Tato platforma umožňuje pořizovat nekomprimovaný obraz v rozlišení vyšším než FullHD za velmi rozumnou cenu (celý balík stál asi \$1500). To dále umožnilo týmu Apertus, jenž financoval modely Alpha a Beta výhradně skrze crowdfunding, pracovat s otevřenou platformou a mít možnost ovládat každý její parametr. Proto není problém kameru přizpůsobit jakýmkoli požadavkům, ať už se jedná o vysokorychlostní natáčení, časosběr nebo dokonce stereoskopické 3D. S tím samozřejmě přichází možnost přizpůsobit i firmware pro tu danou funkci, což

Manuál pro kameramany

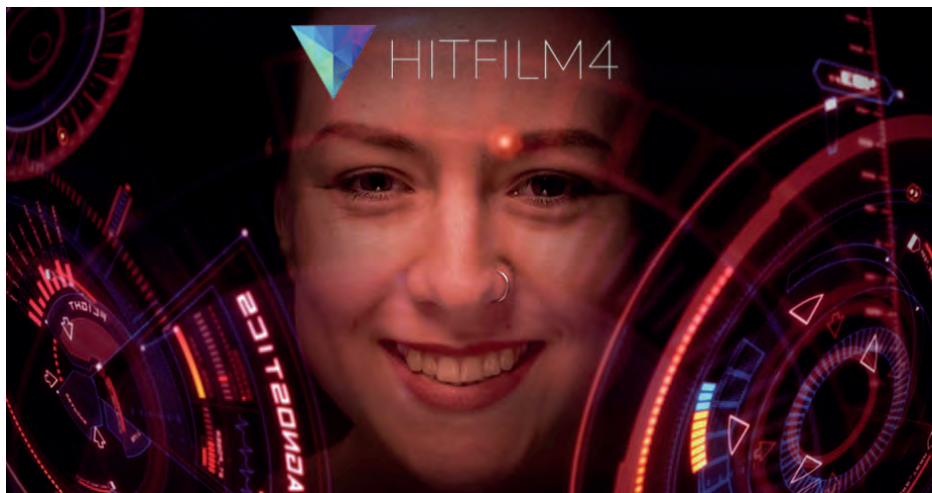
Chcete se stát kameramanem na profesionální úrovni? Chcete být schopni natáčet jak na filmovou, tak digitální kameru a vědět přitom co děláte? Pak právě pro vás je tu American

Cinematographer Manual, kniha, která vám řekne přesně to, co potřebujete vědět. Jinak také přezdívaná jako Filmařská Bible, tato kniha poprvé vznikla již v roce 1980 a nyní vychází její již desáté aktualizované vydání. Amer-

ická společnost kameramanů, angl. American Society of Cinematographers (ASC), tak nabízí poznatky svých zkušených členů, kteří zde dávají k dispozici své těžce nabyté vědomosti široké veřejnosti.

HitFilm4 Express : Nejlepší nástroje pro nezávislé tvůrce

Chceme, aby každý dokázal udělat výborný film. Tak zní slogan společnosti, která vydává stříhový a efektní software profesionálních kvalit HitFilm o kterém jsme přinesli informace už před časem. Nyní vychází jeho čtvrtá verze a dočkáme se i varianty Express zdarma.

Zakladatel firmy Joshua Davies se chvástá, že jeho software vznikl nasloucháním tužeb samotných filmařů. Snaží se o vytvoření silné komunity, která si bude vzájemně pomáhat. Už nyní na jejich stránkách naleznete blog, fórum, filmovou zed', tutoriály a další podporu.

Jeho společnost FXHome sleduje vývoj technologií a otevřeně komunikuje s uživateli. A že mluví její ředitel z vlastní zkušenosti, není náhoda. Přes deset let se věnoval tvorbě videa a fotografií s mnoha experty po celém světě. Nedávno své znalosti a porozumění pro nezávislou scénu, která zažívá výrazný progres, proměnil do nového projektu HitFilm, s kterým začal už v roce 2011. U zrodu tak byla jasná myšlenka vytvořit vysoce kvalitní postprodukční a dostupný nástroj pro všechny. Záruky mají ty nejvyšší, při vývoji spolupracovali například se Sony Creative Software. K tomu přidal zakladatel vašeň pro věc a se svým týmem se

snaží shodit tvůrčí bariéry pro novou generaci svobodných filmových tvůrců. Verze HitFilm4 vychází ve verzi Pro, Ignite a Express, s tím že ta poslední je po sdílení na sociální síti ke stažení uživateli zadarmo. Nabízí základní prostředí, 184 efektů i presetů a můžete si jí po částech rozšiřovat podle toho, co zrovna potřebujete. Od Starter packu až po Colorist pack nebo Film looks pack. Editovat video můžete až do rozlišení HD, 4K už je doménou verze Pro. Placené verze vám dodají navíc kromě programu samotného i 3D titulkovač, mnoho video efektů navíc, pluginy do programů jako je Vegas, Premiere, Final Cut, DaVinci Resolve nebo Nuke. Můžete importovat a animovat realistické 3D modely. Využít můžete 16 bitového výpočtu, profesionálního odstraňovače šumu či pokročilého klíčování.

Jednu licenci programu HitFilm Pro, který vás přijde něco málo přes 10 tisíc Kč, můžete instalovat dokonce až na 3 počítače. K mání jsou k zakoupení i oblíbené elementy jako v případě Video Copilot. Jsou v 4K kvalitě a při 120 fps. V nabídce najdete balíky výstřelů, ohňů, explozí a dalších částic. Program vyžaduje 64 bitové jádro, procesor minimálně Core i3, 4GB paměti a operační systém od Windows 7 či OS X 10.9.

Revoluce Lytro Cinema

Americká firma Lytro je již známá svojí unikátní fotografickou kamerou Illum, která umí zachytit celé tzv. světelné pole, což umožňuje přestřehovat obraz v postprodukci. Ale až nyní přichází s kamerou, která umí tento princip využít i při videozáznamu.

Společnost Lytro sídlí ve slunné Kalifornii doslova šokovala fotografický svět, když fotografům nabídla možnost přestřehovat v pořízeném obraze až teprve když už je snímek uložen v počítači. Zatímco se obrovské

konglomeráty předháněly, kdo dříve nabídne vyšší rozlišení nebo rychlejší autofocus, Lytro kdesi v pozadí využilo svoji touhu po inovaci a inspirovalo se ve složených očích hmyzu. Výsledkem byl unikátní senzor, který využívá mikročoček umístěných přímo na senzoru, aby dokázal zachytit nejen paprsek světla ale také směr z kterého přichází. Tyto informace poté vnitřní, na zakázku vyrobený, procesor Snapdragon zkompiloval do souboru LFR (Light Field RAW Format), který spíše než klasický bitmap, připomínal 3D scénu. Uživatel si poté v dodaném programu mohl s celou touto scénou hrát, vybírat si kam v prostoru bude celý obraz zaostřen. Cenově tato kamera byla stejně dostupná jako běžně.

Produkt se bude jmenovat Lytro Cinema a zatím není ohlášeno datum vydání ani cena, ale na webové stránce lytro.com se můžete přihlásit o zapůjčení, pokud máte projekt, který by pomohl kameru dostat na světlo.

Je pravda, že při hrané tvorbě tato funkce příliš využití mít nebude, nejspíše se bude hodit zejména dokumentaristům a reportérům v situacích, kde ostření nebude z jakýchkoliv důvodů možné nebo bude velmi obtížné. Lytro se také duší, že právě díky tomuto novému principu již nebude potřeba používat greenscreen. Jedním kliknutím si zvolte z jaké vzdálenosti chcete pixely vybrat a už na zelené plátno nebudete nikdy muset myslet. Tento princip je velmi podobný kameře Kinect pro herní konzoli Xbox 360/ONE, která využívala dvou optických senzorů a jednoho infračerveného k vytvoření prostorového obrazu pro herní účely a uměla odělit hráče od nábytku a zdi za ním. Lytro toto nyní činí na mikroskopické úrovni a kdo ví, jaká další revoluce nás postihne v budoucnu. Snad nebudeme muset dlouho čekat.

Cintel, skener budoucnosti

Nový filmový skener Cintel v inovativním provedení a s rozhraním Thunderbolt 2 je schopen snímání 35mm a 16mm filmového materiálu v reálném čase, až do snímkové frekvence 30 fps a v Ultra HD rozlišení. Nový Cintel je tak tenký, že jej lze snadno upevnit na stěnu. Komplet skeneru Cintel nabízí veškeré nástroje potřebné pro skenování a barevné korekce filmového materiálu, včetně technologií pro stabilizaci obrazu a redukci šumu, mechaniky pro 35mm film (verze pro 16mm materiál je prodávána samostatně), dvou navijecích kotoučů, sady čtyř čistících kladek, programu DaVinci Resolve 12 a montážní sady pro upevnění přístroje na zeď.

Asistent pro kameramany

Blackmagic Video Assist je přenosný profesionální monitor a rekordér videa, který lze použít v součinnosti s libovolnou kamerou s SDI nebo HDMI výstupy. Video Assist doplní jakoukoliv kameru funkcemi pro monitoring, záznam a přehrávání videa v profesionální kvalitě. Zařízení je vybaveno vysoce světelným 5" LCD dotykovým displejem s vysokým rozlišením 1920x1080 pro náhled videa a rekordérem pro záznam.

Standard Celtx

Ve filmovém průmyslu platí i při psaní scénářů jisté normy, jak má scénář vypadat po formální stránce, tak aby důstojně reprezentoval filmový záměr. Soustava svázaných stránek projde u filmu rukama nespočtu lidí, proto je nutné, aby splňoval profesní konvence. Za časů psacích strojů to byl náročný úkol pro cvičené pisáře, udržet správný počet úhozů, později s příchodem počítačů tuto funkci zastal populární textový editor, přizpůsobený pro scénaristy, Final Draft. Dnes tuto roli pro nezávislé filmaře supluje pokročilý nástroj, navíc dostupný na všech platformách a ve své základní verzi zdarma. Pokud se bavíme o standardu pro nezávislý film je tím Celtx. Název je akronymem slov Crew, Equipment, Location, Talent a XML. A pod touto zkratkou se skrývá preprodukční software navrhnut pro tvorbu a organizování mediálních projektů jako jsou filmy, videa, rozhlasové hry, dokumenty, komiksy apod. Využívá profesní stan-

dard pro psaní děl, umožňuje spolupráci více osob, jejich následné publikování, podporuje kalendář do kterého může být zanesen i natáčecí plán a obsahuje na 35 možných katalogových databází, kdy můžete při psaní příběhu evidovat například seznam rekvizit, herců, postav, speciálních efektů. Každá tato položka obsahuje svou vlastní editovatelnou kartu, která je přehledně vedena a může být použita v tiskových sestavách. Předáte tak snadno své produkční seznam věcí, které potřebujete, či si na casting vezmete sjetinu hereckých charakterů, které ve filmu zamýšlíte. V dalších vizualizačních funkcích můžete rozmísťovat světla či kamery, doplňovat o záběry ze svého storyboardu či si jej jednoduše v programu vytvořit pomocí kreslících nástrojů.

**LUXUS
MŮŽE MÍT
MNOHO PODOB**

Pět revolučních nezávislých českých filmů

Snahu vybědnout z vod už zastaralých schémat neprofesionální tuzemské filmové tvorby mělo v naší zemi už mnoho filmů, ale jen málokteré opravdu naznačily zrod novodobého českého nezávislého filmu. Ať to bylo ambicemi, profesionálním přístupem, kolaborací se zvukovými herci a filmovými odborníky, plně profesionální technikou či zajištěným rozpočtem na výrobu filmu. Pojdme si připomenout zpětně pět z nich, těch revolučních, které podle Unitedfilmu stály na prahu nového českého nezávislého filmu.

Pokračování na unitedfilm.cz

Zombie movie

63%

Rozpočet: cca 30 tisíc Kč

Andělé na kolejkách

85%

Rozpočet: 80 tisíc Kč

Babička aneb Jak to bylo doopravdy

47%

Rozpočet: 70 tisíc Kč

Marinka

72%

Rozpočet: 40 tisíc Kč

Nepřítelem osudu

90%

Rozpočet: 15 tisíc Kč

Sarah Haváčová, Zuzana Černá a Martin Šesták

Velká herecká jména u nás byla vždy neodmyslitelně spjata s hlavním komerčním filmovým kino proudem, potažmo televizí. Za socialismu svět zájmového filmu nebyl pro herce ke spolupráci dost dobrý a měl svou dráhu k širšímu počtu diváků předem zapovězenou. Doby neprůchodné opony jsou však pryč a dnes už nikoho nepřekvapí jména velkých herců, která spojí svá jména s nezávislým filmem i nekomerčního charakteru. Tedy s takovým, kde není přichystaný karavan s tučným šekem a osobním maskérem. Naštěstí ne všem jde o peníze a proto můžeme uvést jména jako Zdeněk Svěrák, Zuzana Bydžovská, Kryštof Hádek nebo Matěj Ruml, kteří se rádi zapojili do svobodného druhu filmu. Jenže „liga nezávislých“ má i své zdroje, talenty a herecké objevy. Unitedfilm proto nyní sestavil premiérovou mozaiku prvních třech, kteří zanechali stopu. Jsou jimi Sarah Haváčová, Martin Šesták a Zuzana Černá.

Sarah Haváčová

Sarah začínala s herectvím v útlém mládí v dramatickém kroužku ve Vyškově. Zde se posléze prosadila do místních ochotnických souborů. Poprvé stála před kamerou ve svých 17 letech v prvním filmu *Kvetoucí růže* na motivy stejnojmenné básně režiséra Lukáše Kolářka. Film pojednával o prvním dívčím milostném zážitku a proměně dívky v ženu. V tomto kousku si jí všiml režisér Roman Vávra. Neváhal a pozval si ji na finální kolo castingu připravované TV pohádky *Škola princů*. Sarah jako čistý talent, tehdy 19 letá studentka gymnázia roli získala v konkurenci absolventek hereckých škol Jamu a Damu. Ve filmu si zahrála hlavní roli princezny Lenky.

Martin Šesták

Mladý muž z Třebelovic pod Orebem sbíral první zkušenosti jako ochotnický herec v Divadle Jesličky Josefa Tejkla v Hradci Králové, tou dobou natáčel i různá nespoutaná videa a videoklipy se svými přáteli. Po seznámení s Ondřejem Martincem (dříve Hejnou) přišla jeho velká chvíle ve filmu *Andělé na kolejkách*. Posléze dostal několik epizodních rolí a odcestoval do USA, kde studoval herectví. Stal se oblíbeným a vyhledávaným hercem pro tvůrce na filmových školách a začal točit se začínajícími režiséry. Jeho cesta k herectví nebyla však jednoduchá, jak přiznal i režisér jeho prvního filmu Ondřej Martinec: „Vycházel mi nejhůř ze všech kamerových a hereckých zkoušek. To souvisí s výjimečností jeho talentu, ale to jsem pochopil až později. Nakonec jsem ale dal na intuici a víru. Vše se tak nějak samo zlomilo zhruba v polovině prvního natáčecího dne a já žasnul a zhluboka si oddechl,“ vzpomíná dnes už s poklidem filmař a dodává: „Martin je z mého pohledu výjimečný talent. Je pro mě představitel herectví nové doby. Nic nehraje a ani není pouze „sám sebou“. Dokáže se v postavu duševně i fyzicky proměnit a stát se někým jiným. Má v sobě tajemno, kterým dokáže udržet pozornost diváka po celý film, což je dar, který se nedá ničím vyvážit a nahradit, s tím se musel narodit,“ uzavírá komplement Ondřej Martinec.

Zuzana Černá

Když tvůrci v čele s Danielem Zezulou chystali natáčení filmu *Barbelo*, udělali v Olomouci casting na všechny role. Role Kláry byla stále neobsazena, na castingu se sešlo asi deset adeptek, ale ani

jedna do konceptu role nezapadala. Najednou se objevila mladá dívka, která měla zkušenosti jen z modelingu a tancování. Energická slečna z hlavního města s modrýma očima a s jazykovou vybaveností režiséra očarovala. Ve filmu důvěru splatila a neztratila se po boku profesionálních hereček Zuzany Bydžovské a Štěpánky Fingerhutové. Zuzana Černá totiž umí být přirozená, což je její hlavní devíza. Navíc divák se neubrání srovnání s Tatianou Vilhelmovou, která podobnou zbraní dobyla pomyslný herecký vrchol na tuzemské scéně.

Roli však získala opravdu za minutu dvanáct, jak vzpomíná režisér Daniel Zelinka: „Ještě v den castingu se nám Zuzka Černá ozvala na mail, že na výzvu narazila moc pozdě a jestli je role stále volná. Na to jsme ji požádali o video casting a po něm už bylo jasné, že Zuzka je právě ta, kterou jsme potřebovali.“

Pokračování na
unitedfilm.cz

Ivan Passer u filmařů postrádá soudržnost

„Jednou jsme si vzali čistý kus papíru a řekli si, jak by se v „túhle zatracený zemi“ dal natočit dobrý film“

pro United Film
Ivan Passer

Pokračování na
unitedfilm.cz

Ivan Passer (1933), český scénárista a režisér usazený v Los Angeles je čelním představitelem Československé nové vlny. Ve svých začátcích byl blízký spolupracovník Miloše Formana, se kterým jej dodnes pojí velké přátelství. Letos byl hlavní hvězdou Letní filmové školy v Uherském Hradišti. Byl o něj takový zájem, že každá projekce jeho filmu nebo workshop byly zaplněné do posledního místečka. Ne každý den se podaří být tváří v tvář tvůrci takového formátu. Má za sebou 50 let ve filmovém průmyslu a tak není divu, že jeho vyprávění nebyla žádná nuda.

Jak to vlastně bylo s vaším působením na FAMU, odkud vás vyhodili?

No, mně se tam líbilo, protože až tady jsem objevil, co vlastně chci v životě dělat. Když mě vyhodili, šel jsem na Barrandov v naději, že seženu nějakou práci. Kádrovák mě přidělil k režisérovi Ladislavu Helgemu do Mikulova, kde natáčel film Velká samota. Ten už vyhodil dva asistenty režie a teď jsem mu byl přidělen já, který nic neuměl. Již po třech dnech jsem si byl

jistý, že mě vyhodí taky. Ve škole jsme se učili o Ejzenštejnovi a Johnu Fordovi, ale nikdo nám neřekl, co má dělat druhý asistent režie. Takže jsem na place jen tak stál a díval se kolem a nikdo se mnou nepromluvil, nikdo mi nic neřekl. Tehdy byla taková móda dívat se na absolventy FAMU spatra.

David Frankham: Hollywood se úplně změnil

David Frankham žijící 60 let v Hollywoodu byl hereckým dělníkem, nicméně měl pozoruhodnou hereckou kariéru, ve které hrálo velkou roli i obyčejné štěstí. Ne každý může totiž prohlásit, že se vydá do Hollywoodu, aby hrál ve filmu, aniž by měl jakékoliv herecké zkušenosti a uchytil se na „první dobrou“. Díky svému věku nám může srovnat tehdejší a dnešní Hollywood a zavzpomínat i na temná 50. léta. Připomeňme, že hrál například ve filmech Král Krysa, Návrat mouchy nebo Příběhy teroru. Daboval desítky filmů a potkal v životě skutečné osobnosti, takže rozhovor s ním byl velmi zajímavý.

Jaké bylo Vaše sociální zázemí, co dělali Vaši rodiče a co z Vás chtěli mít?

Moje matka byla dcerou skotského pastýře a otce potkala během 1. světové války jako příslušnice britského námořnictva. Otec to dotáhl u námořnictva hodně vysoko a téměř jsem ho nepoznal do svých 14 let, protože byl vždycky pryč z domova na dva roky, pak se vrátil a zase odjel. Vyrostal jsem v Kentu, ale během bombardování Londýna jsme bydleli ve Skotsku u matčiny rodiny. Byl jsem jedináček a tak moc jsem si přál mít sourozence.

„Mnoho castingových režisérů nemá valnou představivost a nemají smysl pro to, kdo umí a neumí hrát“

ANDY FEHU

Andy Fehu, neprofesionálním filmařům známý pseudonym, který skrývá nadaného komplexního a zdravě drzého tvůrce Ondřeje Pavliše, se ocitl nyní na pomyslném piedestale. Je totiž čerstvým debutantem v českém kinematografickém rybníku s kritiky skvěle přijatou Nenasytnou Tiffany, ryzím nezávislým filmem ke kterému napsal scénář a chopil se režie. Andy strávil nějaký čas i na FAMU, na katedře střihu, a není to tak dávno co právě točil své krátké odvážné nekomerční filmy. Je tedy ideální člověk proto, aby trochu rozkryl problematiku filmové tvorby u nás. Jako jeden z průkopníků, co natočil nezávislý film, se stal velkou motivací pro všechny, aby se nebáli jít si za svým snem.

"Každý další film mě někam posunul a díky tomu jsem tam, kde jsem."

Andy, než se dostaneme k tomu hlavnímu co nás zajímá, pojďme se obligátně podívat do doby, kdy se objevil první signál ohledně vašeho zájmu o filmovou tvorbu?

Hodně mě ovlivnily videopůjčovny, ve své době to byla cesta, jak se dostat k jiným filmům nezávisle na kinu a televizi. Zamiloval jsem se do Ramba 1 a celý filmový svět si mě naprosto získal a já do něj chtěl strašně patřit, takže už někdy na základní škole jsem si předsevzal, že jednou budu režisér. Svůj první film jsem natočil v deváté třídě, a potom jsem točil v průměru jeden krátký film ročně. I když jsem věděl, že chci být režisér, až postupně během natáčení dalších a dalších filmů jsem si teprve uvědomoval, co to vlastně být režisér znamená.

Točil jste mnoho filmů, získal široké spektrum dovedností, v podstatě do profese naskočil sám a učil se za pochodu. V čem spatřujete výhody této cesty a proč jste stále přítom usiloval o studium na FAMU?

Já považuji amatérský film za velice důležitou a potřebnou část vývoje mladého tvůrce, je to doba, kdy jediná motivace natočit film, jste vy sami a jelikož natočit jakýkoli film, tedy i amatérský, je opravdu makačka, člověk si tak vyzkouší, co všechno je pro svůj sen ochotný udělat. Hodně důležité jsou amatérské festivaly a přehlídky, setkání, kde autor pozná, jaké to je jít s kůží na trh, je nucen si film obhájit a zároveň dostane cennou lekci ve formě zpětné vazby na svá díla. Proto si také myslím, že je dobré, když autor natočí několik filmů ještě předtím,

než jde na nějakou vysokou filmovou školu. FAMU anebo Písek pak představují určitou cestu, nebo další krok k tomu poznat řemeslo zase z jiné stránky, školy jsou dobré hlavně v tom, že se dostanete mezi lidi, kteří dělají to co vy a můžete si tak najít spolupracovníky se kterými poté třeba točíte. Na FAMU mě hlavně zajímalo, jaké to tam je.

Pokračování na
unitedfilm.cz

**“V tomto světě je více
svobody a uvolněnosti,
více se riskuje a riskovat
je podle mého potřeba.”**

Bud'te sami sebou a točte to, co vám radí srdce

Jean Jacques Annaud

„V Hollywoodu lidé touží po slávě, chtějí z toho vytěžit peníze a to není dobré“

*Kdybychom dostali pozvání na večeři s umělcem podle vlastního výběru, byl by to určitě **Jean Jacques Annaud**, kdo by vyhrál. Tento cenami ověřený režisér přijel do Prahy na Febiofest nejen převzít cenu Kristiána za přínos světové kinematografii, ale také uvést svůj zbrusu nový film *Talisman vlků*, na kterém pracoval sedm let. Pan Annaud je příjemný, milý, přátelský člověk a výborný a vtipný vypravěč, takže nám ani přidělený čas nestačil na to, abychom se zeptali na vše, co nás zajímalo.*

Váš první film *Černý a bílý* v barvě získal Oscara. Pomohlo Vám to nějak vydláždít cestu k většímu respektu mezi kolegy a ke snadnějšímu získávání peněz?

Otevřelo mi to dveře do filmového průmyslu v Americe. Ale nepříjal jsem hned pozvání do Hollywoodu, ač jsem měl hned tři nabídky na filmování. Cítil jsem, že by to mohlo být nebezpečné jak pro mě, tak pro Hollywood. Víte, v Hollywoodu lidé touží po slávě, chtějí z toho vytěžit peníze a to není dobré. Musíte udělat dobrý film. Já

jsem po absolvování filmové školy natáčel čtyři roky reklamy, udělal jsem jich asi 200 a měl jsem z toho nervové zhroucení, protože jsem točil každý den a byly to reklamy na špatné výrobky. Naučil jsem se hodně věcí potřebných pro film, jednat s herci, nastavovat kameru, správné úhly, světlo, atd, což mi potom hodně pomohlo při natáčení filmů, ale v reklamě je nebezpečí, že v ní zůstanete. Jsou to snadno vydělané peníze a nic osobního do toho nekládáte. Když jsem vyhrál Oscara, řekl jsem si, že bych neměl zahodit toto privilegium a počkám na ten správný film. Takže jsem natočil jeden ve Francii a pak se vrhl na daleko náročnější projekt a to byl Boj o oheň. Nikdy bych na to nedostal tolik peněz a tak snadno, kdybych byl nevyhrál toho Oscara. Hollywood se o mě zajímal již daleko dříve, protože jsem pro Američany točil reklamy a oni jsou hladoví po každém novém talentovaném filmáři ze zahraničí. Podívejte se na Miloše Formana. Takže to ocenění mě opravdu nakoplo pro mou další kariéru.

Skoro každý z Vašich filmů získá nějaké významné ocenění. Není to trochu svazující, protože lidé čekají, že opět natočíte něco výjimečného a pak nemáte tu svobodu pro práci?

Ne, já na to nemyslím. Když dělám film, podstupuji určité riziko. Někdy se stane, že můj film

v některých zemích propadne. Třeba Medvěd, což byl velký úspěch, neuspěl ve Švédsku a Brazílii. Jméno růže nebylo přijato v Americe. Tam prostě neskousli, že Sean Connery nehraje Jamese Bonda, ale mnicha. Měl jsem velice špatné kritiky a prostě ho v té roli publikum neakceptovalo. Já mám docela svobodnou kariéru. Nikdy nevím, co bude mít úspěch, že to vždy velice nepředvídatelné. Můj nový film Talisman vlků má takový úspěch, který nás skoro zaskočil; již jej vidělo 18 milionů diváků. Nemůžu myslet na kasovní úspěch svých předešlých filmů, když točím nový. Při každém filmu si připadám jako začátečník, jen mám hodně zkušeností. Ceny, které dostávám v Cannes, Benátkách, Berlíně nebo LA jsou něco jiného. Je to příjemný bonus k mé práci, ale nemyslím si, že by to publikum nějak zajímalo. Pouze profesionály to zajímá. Když se mě zeptáte, kdo vyhrál cenu v Cannes, řeknu vám, že si to nepamatuji. Podívejte se na historii Oscarů. Film Birdman byl tak skvělý a komerčně propadl, takže si myslím, že tyto ceny nejsou nijak s filmem propojeny. Nebezpečí takového ocenění je tehdy, když si režisér myslí, že je génius. To škodí vaší svobodě.

Lukáš Masner, tvůrce z Čáslavi, který se výrazně projevil svým celovečerním filmem Hvězda padá na hubu. Ten byl například uveden v rámci Letní filmové školy v Uherském Hradišti nebo na festivalu Cinema Open v Hradci Králové. Zajímavé na Lukášovi je, že se do filmu pustil při studiu filmové teorie a veškeré schopnosti kameramanské a režijní do sebe vstřebal až při reportážní práci v terénu.

Je o vás známo, že jste vystudoval filmovou teorii. Kdy vás tedy prvně napadlo, že vezmete kameru i do ruky?

Ve druháku na vysoké jsem se snažil nakoukat kompletní filmografii Woodyho Allena - bavil mě jeho humor, výtvarný minimalismus a velmi soustředěná práce s herci. Se spolužáky jsme se proto rozhodli zfilmovat jednu z jeho povídek, jen tak pro sebe, pro zábavu. Do té doby jsem o natáčení moc neuvažoval, ve skrytu duše jsem po tom toužil, ale zároveň nevěřil ve své schopnosti a neměl ani patřičné technické zázemí.

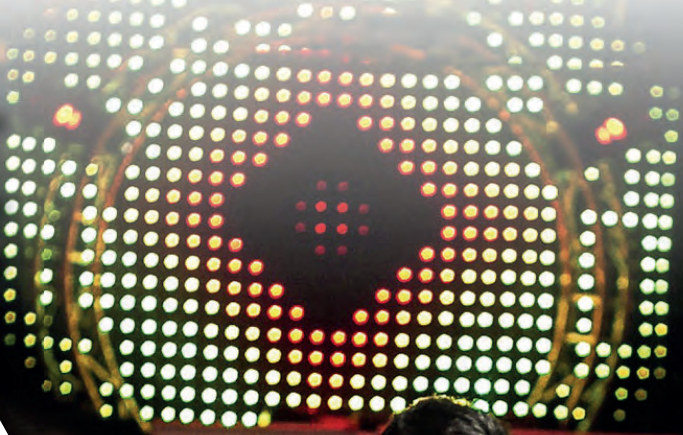
Jste prototypem scenáristy, režiséra i kameramana. Je podle vás výhodné, skloubit toto dohromady? Která z těchto disciplín vám je případně nejbližší?

Výhodné - jak se to vezme, v mém případě to byla spíš nutnost, jelikož jsem poměrně ostýchavý a vždycky měl pocit, že lidi příliš "obtěžuji". Zároveň jsem otevřený improvizaci a dokumentárnímu přístupu, takže je pro mě velmi logické spojení režisér/kameraman. Nemusím dlouze vysvětlovat pojetí scény, spousta myšlenek a kompozic mě napadá doslova za pochodu. Je to rychlý a úsporný způsob natáčení. Se scénáři to je komplikovanější. Nejsem literární typ a chybí mi víra v mnou napsané příběhy a dialogy. Další úskalím je, že se těžko odbourává potřeba psát si do scénáře scény, které mě jako režiséra baví natáčet. Rafinované si příběh přizdobit podle sebe, bez ohledu na vyšší smysl - zdlouhavé montáže, scény na efekt, kde se prodává hudba, apod. U vlastních věcí jsem

"Cesta pro nezávislý film jsou spíše minimalistické filmy, které nahlíží svět z jiné perspektivy, jsou vyprávěny jinými postupy a prostředky"

**"Rád si lámu hlavu nad tím,
jak scénář zfilmovat,
jakou nastolit poetiku
a jak jí dosáhnout"**

věřil, že většině takových momentů prostě chybí význam, jsou plevem, jindy šperkem, nejednou krásným, ale beznadějně samoučelným. Raději mít nadhled a vidinu jednoho cíle. Rád si lámu hlavu nad tím, jak scénář zfilmovat, jakou nastolit poetiku a jak jí dosáhnout. Naštěstí mám okolo sebe spoustu přátel, kterým je můj styl blízký, takže se jako tvůrci doplňujeme.

**Povězte nám, jaká byla cesta k natočení
vaší neobvyklé road movie Hvězda padá na
hubu?**

S Tomášem Zabilanským, spolužákem a představitelem hlavní role, jsme se bavili myšlenkou o přeborníkovi v karaoke, který společně

s manažérem objíždí zaplivané nádražky, kde předvádí své umění. Tomáš usoudil, že jde o příliš velký konstrukt, takže jsme ho vyměnili za konstrukt přijatelnější. Z mistra karaoke se stal "odpad" talentové soutěže, prostředí nádražních restaurací jsme svorně vyměnili za maloměstské kulturáky. Jednu chvíli jsme si dokonce pohrával s myšlenkou, že by Vojta nebyl zpěvákem, ale amatérským kouzelníkem, který naplní svou trapnou kariéru tím, že nechá sebe sama zmizet. Svým způsobem mě ta myšlenka stále baví...

Film je brutální byznys, nikdo

Režisér John Madden začínal svoji kariéru na divadle a poté v nezávislém filmu. Oskara dostal za svůj film Zamilovaný Shakespeare, takže jsme si povídali o trnité cestě zespoda až na samotný filmařský vrchol.

Co Vás přivedlo do filmového průmyslu? Pracovali v něm Vaši rodiče nebo jste se zajímal o film od svých raných let a prostě Vás to chytlo?

Ano, byl jsem filmovým fanouškem jako asi každý v mladém věku. Na začátku to byly jen americké a anglické filmy, ale pak jsem odešel na univerzitu a tam jsem poznal světový film, tedy především ten evropský. Začal jsem jako divadelní režisér, pak jsem přešel do britské televize. To bylo velmi prospěšné, protože televize nabízela zajímavé projekty, mohl jste si vybrat jednotlivé filmy či příběhy, to mi dalo hodně. Hodně britských režisérů v mém věku začalo stejně jako já. No a tak jsem se postupně prokousal až hranému filmu.

Začal jste v nezávislém filmu a teď máte Oscara. Co Vám dal nezávislý film pro vaši budoucí kariéru?

Myslím, že není žádný velký rozdíl v tom, jestli děláte malé nebo velké filmy. Měl bych zdůraznit, že Zamilovaný Shakespeare, který vyhrál Oscara, nebyl tak moc nezávislý. Byly v něm známí herci, tedy spíš herci, kteří jsou dnes

„Potřebujete pochopit, jak příběh vyprávět, jak příběh zabalit a jak jej udělat vizuálně zajímavý pro to, abyste zaujal publikum“

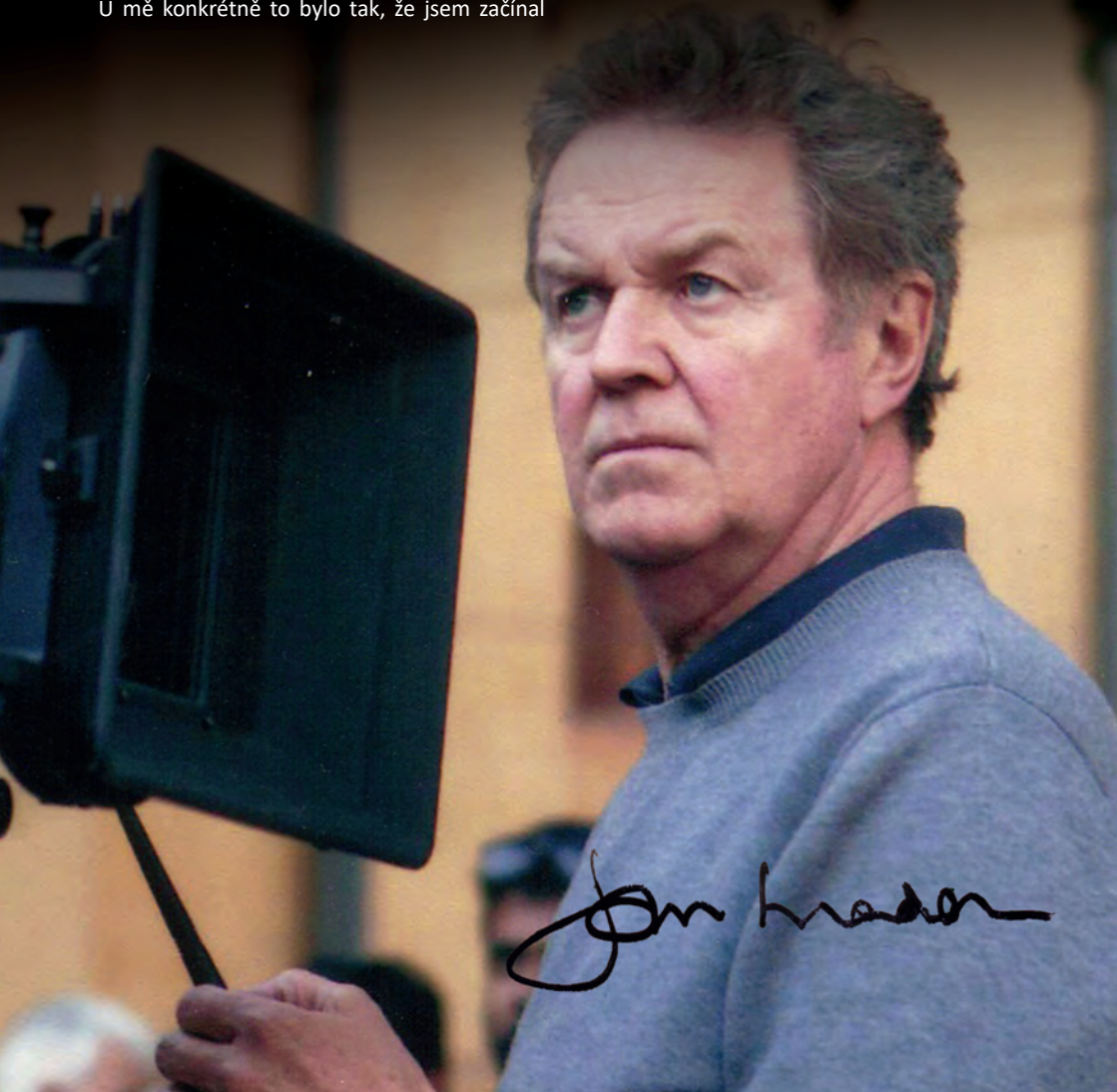
John Madden

vám nic nedluží ani nedaruje

hvězdami a tehdy ještě nebyli. Prostě jsme jen udělali film, který byl k sobě upřímný. Nedělali jsme to pro peníze, ani rozpočet nebyl velký. Zkušenosti, které se naučíte jako vypravěč příběhů, jsou přesně ty, které potřebujete. Potřebujete pochopit, jak příběh vyprávět, jak příběh zabalit a jak jej udělat vizuálně zajímavý pro to, abyste zaujal publikum. To jsou zkušenosti, které nasbíráte postupně ve své kariéře. U mě konkrétně to bylo tak, že jsem začínal

v rádiu, pak na divadle, potom v televizi a nakonec ve filmu. Všechny tyto fáze mi pomohly získat zkušenosti, které jsem poté uplatnil v hraném filmu.

Pokračování na unitedfilm.cz

Peter Mullan: Měli bychom být vděční za to, co máme a ne si pořád stěžovat

Hrál sice ve filmech jako Statečné srdce, Trainspotting, Válečný kůň nebo Harry Potter a získal si nás hned, nejen svoji otevřeností, ale i názory a tím, jak se vypracoval z bezdomovce až na oceňovaného filmaře a herce. Co je na něm velmi sympatické je fakt, že se snaží svými filmy něco změnit, na něco poukazovat, vyvolat diskuzi.

Máte sedm sourozenců a váš otec byl alkoholik a tyran. Máte nějaké kladné vzpomínky na své dětství, které zrovna nebylo procházkou růžovou zahradou?

Ano, mám hezké vzpomínky na své sourozence. Můj otec byl snob a ani nevím, jak získal velmi draze vypadající dům. Takže i ve škole nás mylně považovali za bohaté, ale opak byl pravdou. Neměli jsme auto ani telefon, dokonce ani koberce na zemi. Otec vytvořil o naši rodině falešnou iluzi. Byl vojákem a bojoval v Indii a myslím si, že byl psychicky narušený z toho všeho tam. Prostě se neuměl zařadit do života, doma vytvořil prostředí plné strachu a nenávisti. Nepamatuji si, že by nás někdy objal.

Situace se zhoršovala, jak jsme vyrůstali, otec měl rakovinu plic a od psychologického teroru přešel na fyzické násilí. Často jsem se vrátil ze školy a byl jsem svědkem, jak moje matka leží na stole a otec ji vyhrožuje nožem. To mě přivedlo až k rozhodnutí otce zabít a nasypal jsem mu do čaje prášky na spaní. Ale přišel na to a čaj nevpil. Umřel v den, kdy jsem šel na střední školu. Byl jsem doma, když přestal dýchat a šel jsem to večer oslavit, protože jsem cítil, že teprve teď pro mě začíná život.

Byl jste v pouličním gangu, dalo vám to něco pro budoucí život?

V gangu jsem pobyl asi rok, než mě sami vykopli, protože jsem mezi ně nezapadal. Byli tam týpci, co nosili nůž a nebáli se ho použít.

Nils Malmros: Na jedné straně stolu jsem měl skripta medicíny a na druhé straně ležely scénáře

Tento dánský režisér byl snad nejpozoruhodnějším umělcem, kterého jsme na filmových akcích poznali. Až do Zlínského filmového festivalu nám jeho jméno ani tvorba nic neříkala, ale vyklubal se z něho velmi zajímavý a osobitý tvůrce s pozoruhodnými životními osudy a zkušenostmi.

Natáčíte filmy o mladých lidech ve škole a jejich problémech. Vidíte to jen jako pozorný pozorovatel a snažíte se mluvit a poukazovat na palčivá témata nebo sám máte špatné vzpomínky na svoje dětství a mládí?

Od začátku své kariéry jsem věděl, že nejlepší příběhy, které mohu vyprávět je můj vlastní život. Až do teď jsem natočil 11 filmů a všechny

byly o mně a mém životě. Někdo se může zeptat, co na tom může být tak zajímavé, ale já jsem režisér samouk a chtěl jsem natáčet od střední školy. Můj otec byl neurochirurg, takže mi půjčil svoji kameru a já začal natáčet hrané filmy se svými spolužáky. Začal jsem studovat medicínu a také filmoval a trvalo mi plných 23 let, než jsem medicínu dokončil. Ale dnes je ze mě doktor a ve svém volném čase provádím operace mozku. Jak jsem řekl, filmy jsou o mém vlastním životě a některé z nich jsou opravdové rekonstrukce toho, co jsem prožil. Můj film *Tree of knowledge* byl o sexu a mládí v mé třídě a natáčel jsem to během dvou let, abych zachytil, jak spolužáci dospívali.

Pokračování na unitedfilm.cz

„Je tu Fond, ze kterého bychom měli dostat peníze pro naši práci a já jsem musel pracovat jako noční hlídač v nemocnici, abych si vydělal peníze na svoje filmy“

**"Já o sobě rád říkám,
že jsem poloprofe-
sionální nezávislý
filmař"**

*Honzo, jsme rádi, že se nám s tebou konečně podařilo udělat rozhovor. V Hradci Králové si zanechal na festivalu nezávislých filmů první stopu s filmem **Dobytí vrabčího hnízda**, kde si prokázal neobyčejnou scénáristickou svěžest, kameramanskou lehkost a zručnost v postprodukčních schopnostech.*

Co momentálně děláš, studuješ nebo se už něčím živíš?

Jsem v posledním ročníku studia teorie filmu a divadla a snažím se dopsat diplomku, ale není na to už moc čas právě kvůli práci. Od září loňského roku pracuji jako dramaturg, zároveň se na volné noze živím jako motion grafik, takže vytvářím různé titulky, efekty a animace do hraných nebo dokumentárních filmů. Také točím různé propagační spoty, klipy a podobně. Zároveň mám několikaletou praxi jako kameraman televizního zpravodajství.

Následovali filmy *Bady* a volné pokračování *Dobytí vrabčího hnízda*, *Případ pro Jáchyma Semiše*. Pověz nám něco o těchto projektech blíže. Jak vznikaly? Který ti je bližší? Jak dlouho si je natáčel a jestli seš s výsledky spokojen?

Tuto dvojici filmů mám ze své dosavadní tvorby asi nejraději mimo jiné proto, že jsou oba velmi odlišné. *Bady* je pro mě celkem atypický film, protože to není akční žánrovka, ale syrové drama se silným tématem, na které bych si asi netroufl, kdybych se nemohl opřít o skvělý scénář Miloše Kameníka, který s celým projektem přišel. Původně si ho chtěl i sám natočit, ale pak mi ho přenechal, poté co jsem do něj nějakou dobu hučel, protože jsem byl z námětu, kde lidé chovají místo psů lidi, naprosto nadšený.

Nepamatuji si už, jak dlouho jsme *Badyho* točili, protože vznikal různě po odpoledních, jak měl kdo zrovna na natáčení čas. Potom natočený materiál asi půl roku ležel ve skříňce a já se nemohl dokopat k tomu, abych ho zpracoval. Ne, že bych si nevěděl rady, ale prostě jsem nějak neměl nutkání na tom pracovat. Myslím, že odstup, který jsem za tu dobu získal, filmu ve výsledku docela pomohl. Samozřejmě teď s dalším odstupem bych *Bady*mu asi vytkl spoustu věcí, ale v zásadě jsem s tím filmem spokojený. Baví mě spojení mého a "Kameníkovského" stylu a myslím, že Tomáš Zabilanský v hlavní roli podal výkon, který dalece přesahuje hranice neprofesionálního filmu.

**“Nejsem úplně typ
autorského filmaře,
který by chtěl točit jen
svá témata a své
scénáře. Naopak mě baví
zpracovávat jako režisér
cizí látky, případně když
na vlastní látce můžu
spolupracovat s jinými
talentovanými lidmi”**

JAN HALUZA

FX Creator: I Filmová maska je umění

Když se člověk dívá na filmové horory, většinou otevře pusu zděšením, při nějaké drsné scéně. My jsme otevřeli pusu úžasem, při pohledu na fotografie masek, které vytvořila špičková firma FX Creator, sídlící v Praze. Fakticky zde fungují jen dva umělci a společníci pocházející z Ruska - Vlad Taupesh a Josef Rarach.

Prý jste se začal zabývat tvorbou masek již ve svých 13 letech. Co vás k tomu vedlo, měl jste kreativní rodiče nebo jste se nudil a měl velkou fantazii?

Ne, neměl jsem kreativní rodiče. Moje sousedka pracovala ve studiu Mosfilm, a když mi bylo 13 let, tak mě vzala za ruku a ukázala mi, jak ve studiu pracují maskéři. Pracovala tam i Sara Mokol. Byla to vynikající výtvarnice, která masky tvořila. Dělal hodně filmů a určitě jste nějaké tady v Česku viděli (např. Mrazík). Byla víceméně jediná, kdo takové kvalitní masky uměl. Po její smrti už

to skoro nikdo nedělal. To mi otevřelo oči.

Byl to Váš sen pracovat ve filmu jako maskér a šel jste si za tím, nebo váš talent a šťastná náhoda vás přivedla do filmové branže, což se pro vás stalo prací snů?

Začínal jsem jako filmový režisér, ale v té době se netočilo, to co jsem chtěl já. Nedělaly se masky, jaké jsem chtěl já a to samé bylo i v oblasti kostýmů. Pro orientaci v čase, mluvím o roce 1982. Tehdy jsem pracoval na jednom muzikálu pro hudební skupinu. Měli tam mít nějaké kostýmy, ale ty vypadaly tak příšerně, že jsem jim oznámil, že film za takovýchto podmínek režírovat nebudu. Tak mě řekli: „Tak si je udělej sám, když si tak dobrý“ a já si je udělal.

Pokračování na unitedfilm.cz

Pro United Film
Lost Souls
by

VLAD TAUPESH
SPECIAL MAKEUP EFFECTS **FX**

Mike Downey: Svými filmy se snažím zlepšit svět a vrátit lidem důstojnost

Mike Downey je jedním z nejvýkonnějších producentů nezávislých filmů v Evropě, je prezidentem několika festivalů na Balkáně, se svojí firmou „Film and Music Entertainment Ltd“ spolupracuje s tvůrci ve 40 zemích světa. Stačilo setkání s ním, abychom pro něj měli jen slova chvály a obdiv k jeho práci, názorům a úsilí.

ale máme nástroje pro koprodukce v Latinské Americe, zejména pak v Brazílii. Pracujeme často v Africe a to především v Jižní Africe a hodláme se vrhnout i na Nový Zéland na konci letošního roku. Osobně jsem začínal režírováním na divadle a vydáváním knih, takže jsem se naučil jak řídit firmu, jak zacházet s rozpočtem, jak jednat s médii.

Pracoval jste na více než 50 filmech. Mohl byste trochu blíže představit svoji společnost, a jak to vlastně v ní funguje?

Mám velice dobrý produkční tým v Londýně, který dělá veškerou těžkou práci, a já jen objíždím festivaly a sbírám za to ceny (smích). Produkoval jsem více než 50 filmů s celkovým rozpočtem přes 275 miliónů dolarů. Cifru uvádím v dolarech, protože je vyšší a vypadá to mnohem impozantněji (smích). Spolupracujeme s filmaři ve 40 zemích světa a jsme jednou z mála britských firem, které věří ve spolupráci, věří v koprodukci s Evropou. Jsme samozřejmě trochu omezení v koprodukování v Evropě,

S produkováním jsem začal poměrně pozdě, až ve svých 40 letech a svoji firmu „Film and Music Entertainment Ltd“ jsem založil v roce 2000 spolu s německou firmou. Společně jsme vstoupili na německou burzu, ze které jsme v roce 2003 odešli, když zdroje financí vyschly. Takže s penězi z burzy jsem začal podnikat jako se vstupním kapitálem pro koprodukce. Jsme už jen jedna existující část toho původního partnerství. Důvod, proč jsem tu firmu založil, byl postaven na základě myšlenky modelu Světové hudby, jak to tehdy bylo.

Nová vlna nezávislého filmu

ŠTĚPÁN ETRÝCH

“Pokud má státní podpora filmu dávat nějaký smysl, měla by jít hlavně k nezávislým filmařům, a ne do mainstreamových komerčních produkcí.”

"Nezávislá scéna v Česku je hodně roztržštěná. To je asi její největší problém."

Kde je Houba?, Konec vodníků v Československu, Bublíny nelžou. To jsou poslední oblíbené a úspěšné komediální tituly filmového tvůrce Štěpána Etrycha, s kterými obletěl festivaly po celém světě. A dařilo se. Nenásilný humor a šikovné řemeslo měly svůj ohlas. Na ně v poslední době navázal Štěpán téměř středometrážní romanci Dvě slova s Miroslavem Mezlíkem v hlavní roli, která momentálně vstupuje do festivalové sezóny. Pojďme se blíže seznámit se zajímavou a přemýšlivou režisérskou osobností, která má k nezávislému filmu co říct.

Je o vás známo, že jste s filmovou tvorbou začal až po studiích žurnalistiky. O filmech jste spíše psal. Co vás svedlo na koleji filmové tvorby?

Filmy jsem začal točit až několik let po škole a přivedlo mě k tomu určitě víc věcí. Asi nejvýraznější vliv na to mělo právě psaní o filmu. Několik let jsem chodil na téměř všechny novinářské projekce, takže někdy jsem viděl třeba i šest sedm filmů týdně, prakticky všechno, co šlo do kin. A čím dál víc mě bavilo pitvat jednotlivé „součástky“, ze kterých se filmy skládají. Jak funguje vyprávění obrazem, jak ho může nakopnout střih a hudba, práce kamery a tak dále. A čím dál víc mě lákalo si to sám vyzkoušet.

Jaké umělecké funkce ve svém štábu zastáváte kromě režie a která z nich vás naplňuje nejvíce?

Při natáčení jsem za kamerou a postprodukcí mám ve své režii téměř celou - střih, efekty, zvuk, hudbu. Všechno z toho má své kouzlo, ale z těch technických věcí mě asi nejvíce ze všeho baví střih. Pěkně si to vyplatit do posledního detailu, to mám rád. Taký mě baví vymýšlet příběhy a to, jak je pak odvyprávět filmovým jazykem. Naopak při natáčení bych někdy byl radši, aby za kamerou byl někdo jiný a já jsem se mohl věnovat jen režii. Aby mi neutíkalý některé detaily, když se při záběru soustředím třeba na ostrost obrazu.

Pokračování na unitedfilm.cz

Michael Biehn a Jennifer Blanc: Příběh se konečně stal tím nejdůležitějším prvkem

Život někdy člověka překvapí. Když jsme sháněli kontakt na Michaela Biehna, dostali jsme se až k jeho produkční firmě, kterou založil, vlastní a provozuje se svojí třetí manželkou, herečkou Jennifer Blanc. Michael Biehn má podepsat smlouvu na další účinkování ve filmu Vetřelec 3. Jediné co byl ochoten sdělit je to, že film ignoruje původní třetí a čtvrtý díl, takže hybernaci přežije a kromě Ellen Ripleyové zde bude postava holčičky Newt, které bude kolem dvaceti let

Je to výhoda nebo nevýhoda mít produkční firmu se svojí ženou? Znamená to, že práce se probírá i u vás v obýváku a napětí se přenáší i do osobních životů a pocitů?

Je to velká výhoda, pracujeme dohromady jako jeden člověk. Je to jako pilíř síly, podporujeme se navzájem. Je to jako v každém byznysu, který vlastníte, není možné prostě práci nechat za dveřmi. E-maily a komunikace musí navazovat na produkci. Ale udržujeme si dobrou rovnováhu mezi prací a naším soukromým životem.

Když jste natáčel s Jamesem Cameronem, pracoval jste ve filmařské extra třídě. Výš už

to nejde. Cítil jste se jako houba, která nasává všechny aspekty a informace, ze kterých byste v budoucnu mohl profitovat, nebo vaše rozhodnutí režírovat přišlo až o mnoho později a začínal jste od nuly?

Pracovat s Cameronem byla fakt radost. Jak se moje kariéra vyvíjela a rostla, získával jsem zkušenosti z mnoha filmů, ve kterých jsem hrál. To mě přivedlo na tuto cestu kreativity, ještě jsem nedosáhl svého vrcholu. Věřím, že se dá jít ještě výš a dosáhnout ještě víc. Jinak bych se neobtěžoval zůstat ve filmové branži. Obě situace mi daly znalosti a zkušenosti, které jsou k nezaplacení.

Pokračování na unitedfilm.cz

„Filmový průmysl ztrácí spoustu talentovaných tvůrců, herců a filmů, protože nemají správné známosti a správné finanční prostředky“

Michael Biehn

“Chce to nějaký mezičlánek, který by vyfiltroval vhodnou produkci a dokázal jí prodat jakékoliv vhodné Formě distribuce. Potenciál tam je.”

Píše se rok 2006. Čtyřicetiletý Martin se právě se svou mladou skupinou Taranis film pokouší o nezávislý středometrážní filmový počín Stíny Abadanu, který na svou dobu má bezkonkurenční výpravu. Válečný sci-fi snímek nemá na různých ustláno, ale dokázal povstat z popela a naznačit nový odvážný směr budoucího svobodného filmu. Již tam scénárista,

režisér a kameraman v jednom prokazoval specifický autorský přístup, cit pro zajímavé tváře před kamerou či svou záběrovou vynalézavost a profesní univerzálnost. Ano, jeho filmová tvorba do dnešní podoby vykryštovala zejména ze zacílení na snímky s válečnou tematikou, případně jejich parodií. Ale tato škatulka už dnes není pravdivá a Martin Do-

MARTIN DOLEŽAL

*ležal je vyzrálým a neodmyslitelným zástupcem nové, zejména žánrové vlny nezávislého filmu. On sám stále akurátně vzhlíží k neposkvrněným ideálům nekomerčního filmu jako ctěný ambasador „amator,“ nelichotivě však dodává, že tento druh filmu nemá adekvátní prostor a stejně jako ostatní si přeje, aby se z nezájmu vymanil. To je dnes čtyřiatřicetiletý pražský tvůrce, profese eko-
nom, Martin Doležal.*

Martine, jste stálíce kvalitního autorského nezávislého filmu u nás. Film od filmu se zlepšujete. Do filmu a vybavení jste ochoten dát mnoho času i peněz. Řekněte nám, upřímně, neštvete vás jistá odtrženost profesionální a nezávislé filmové sféry?

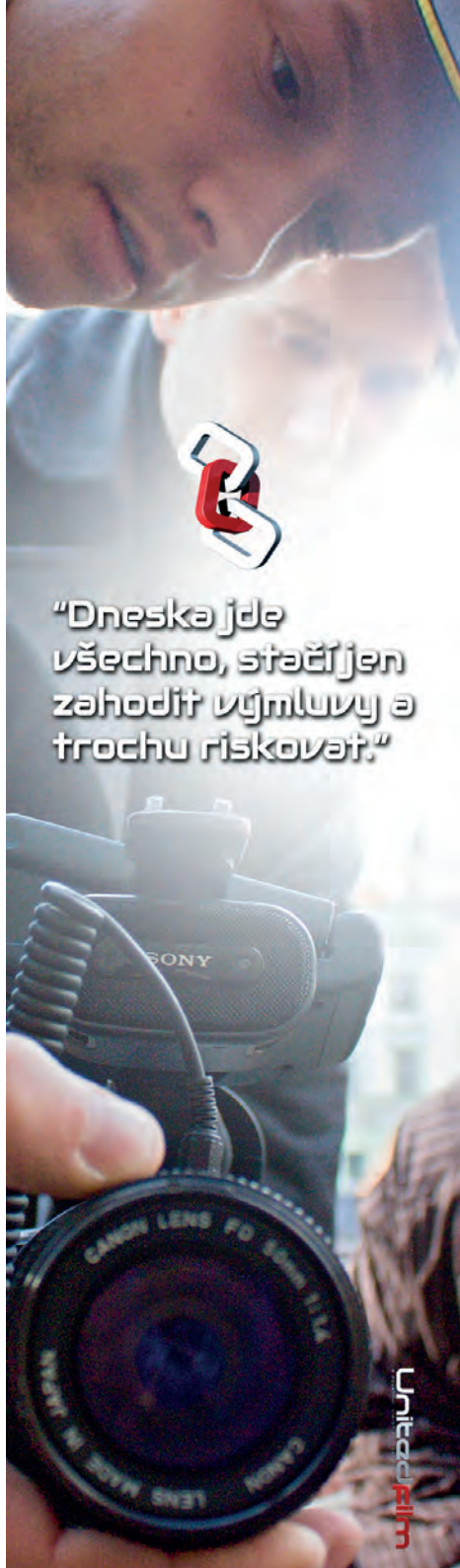
Tak určitě člověka trochu mrzí to, že amatérský film má mediálně velmi málo prostoru. Na druhou stranu chápu jistě předsudky a nejistotu v tomto směru. Myslím, že prakticky neexistuje formát, který by publiku, laickému i profesionálnímu, systematicky prezentoval skutečně kvalitní díla amatérského filmu tak, aby tuto tvorbu mohl kdokoli vnímat vážně a dát jí ten prostor. V té záplavě neumělých a začátečnických děl se tak pozornosti dostanou jen opravdové výjimky, které musí většinou bojovat samy za sebe. Nepřidává tomu ani dost nevyrovnaná úroveň soutěží amatérského filmu. Je to tedy celkem začarovaný kruh.

Pokud je nám známo, filmem se neživíte. Přesto dokážete natočit vynikající filmy, které by z fleku mohly být na českých obrazovkách. Máte nějakou zkušenost? Přišla nějaká nabídka, či jste se pokoušel filmy nabídnout?

Víceméně ani jedno. Za prvé jsem k sobě zatím dost kritický a nemyslím si, že tvořím v podmínkách a s nápady, kde bych měl výsledné snímky někomu nabízet, navíc poslední dobou není produkce naší skupiny tak pravidelná, abych byl považován za nějakého příliš aktivního filmaře. Pozadí je sice trochu jiné a hodně jsem se trápil s jedním utopickým scénářem celovečerního filmu, ale fakt je, že jeden krátký film za rok, dva, je velmi málo, o udržení si nějaké základny diváků nemluvě. To bych rád změnil.

Pokračování na
unitedfilm.cz

www.unitedfilm.cz

“Dneska jde všechno, stačí jen zahodit výmluvy a trochu riskovat.”

United Film

Nemocný Simon Fitzmaurice natočil film jako triumf lidské vůle

Filmoví diváci dnes žasnou nad stále dokonalými triky, animací, 3D a bůhví čím ještě. Technologie jde kupředu a za chvíli bude možné udělat film bez herců. My jsme však žasli nad něčím jiným. Na Zlínském filmovém festivalu měl premiéru irský film Jmenuji se Emily, který natočil režisér Simon Fitzmaurice. Což by nebylo v té záplavě filmů tak nic divného, až na to, že je to člověk postižený Onemocněním Motorických Neuronů (MND). Dorozumívá se pouze očima a i takto natočil svůj film. Pro nás něco naprosto neuvěřitelného. Jeho příběh je pozoruhodný.

Již od svých 14 let rád psal příběhy a chodil do kina. Sám se pak vrhl na režii a jeho vzory byli například Peter Weir nebo Wim Wenders. Natočil dva velmi oceňované filmy The Sound of People a Full Circle. V roce 2007 byl s prvně jmenovaným filmem i na Sundance Film festivalu, kde uspěl. Jeho manželka Ruth očekávala narození třetího potomka. Po návratu zjistil, že s jeho tělem není všechno v pořádku. Byla mu diagnostikována MND.

Během tří let se stav zhoršoval a Simon nakonec přišel o možnost pohybu, řeči, může dýchat pouze pomocí ventilátoru a potravu dostává trubicí přímo do žaludku, protože nemůže polykat. Doktor mu nedával šanci a

řekl mu, aby dal rodině svolení ho od ventilátoru odpojit, což Simon odmítl. Vrátil se z nemocnice domů, kde má neustálou péči od sestry. I v tomto stavu se rozhodli ještě zplodit potomka, a čekalo je překvapení, když z toho byli dvojčata. Zatímco se manželka starala o něj a o rodinu, on dopisoval očima scénář k filmu Jmenuji se Emily, který začal psát ještě jako zdravý. Získal podporu Irského filmového fondu a pustil se do práce. Když přišla potřeba získat na vybavení pro něj a pomocnou režisérku peníze, Alan Rickman dal dohromady kampaň, která pomocí crowdfundingu získala 120 000 liber. Přispěli do ní třeba i Colin Farrell nebo Sam Neill. Simon se dorozumíval se štábem pomocí speciálního zařízení, které reagovalo na pohyb jeho očí.

Fero Fenič: Chci mít z práce radost, v životě jsem nedělal nic, co by mě nebavilo

Fero Fenič se narodil 20. 3. 1951 ve slovenské vesnici Nižná Šebestová do zemědělské rodiny. Měl čtyři starší sourozence. Šel studovat žurnalistiku, ale přešel na FAMU. Na Barrandově natočil svůj první celovečerní autorský film „Džusový román“. Jeho názory a postoje byly trnem v oku tehdejší vládnoucí třídě, proto dostal zákaz práce v oboru a živil se jako turistický průvodce. Jako režisér se etabloval se především v oboru dokumentární tvorby a stal se jedním z nejdůležitějších představitelů nezávislého filmu u nás. Proto jsme ho prostě „museli“ vyzpovídat. Byl velice upřímný a otevřený, o čem svědčí i následující řádky.

Narodil jste se v roce 1951 do zemědělské rodiny o pěti dětech. Jaké jste měl dětství? Byla to doba temna, na co světlého si rád vzpomínáte?

Já jsem měl srovnání jen v rámci východoslovenské vesnice, kterou jsem do osmnácti let neopustil. Ta si žila svým obvyklým životem. Byla „pánubohu za chrbtem“, o všem rozhodoval pan farář a Praha i Bratislava byly strašně daleko. To bylo štěstí. Dnes to vnímám jako zapomenutý ostrůvek svobody a hezkého dětství uprostřed přírody a lidových tradic. Tragikomičnost té doby v naší vesnici nejlépe charakterizuje vzpomínka, kterou často uvádím: Paní učitelka nám přerušila hodinu náboženství, protože jsme museli odjet do okresního města vyfotit se pod rudým praporem jako nejlepší pionýrský oddíl. Pan farář nám udělal křížek na čelo. Když jsme se vrátili, pan ředitel, jinak komunista, se pokřížoval s díky bohu, že se nám nic nestalo a hodina náboženství zase pokračovala dál... Proto jsem tu dobu temna začal v její skutečné podobě vnímat až postupně v dospívání. Občansky jsem začal dozrávat vlastně až na vysoké škole.

„Já vnímám hranici jen mezi dobrým a špatným filmem. Téma a formu zpracování, které většinou určuje okruh diváků, jež můžou oslovit, si většinou volí tvůrce sám.“

U nezávislých filmů to nejčastěji ovlivňuje rozsah finančních prostředků...“

"Slovo amatérský má negativní konotace, zatímco nezávislý má konotace pozitivní a neprofesionální neutrální, takže se označuji za nezávislého"

*Mladý a sympatický **Daniel Zezula** je jednož nově se tvořících a mimořádně nadaných prototypů tvůrců „all in one“. Nepotřebují filmovou školu, není jim cizí literární příprava filmů, skvěle se ohání kamerou, přitom stíhají režirovat své poctivě vybrané herce a vše zakončí erudovanou prací se stříhovými nástroji. Že často na place zastanou práci i jiných filmařských profesí už ani nikoho nepřekvapí. Dan začal se svou tvorbou jako s postupně promyšlenými kroky, kdy filmařinu nebral jen jako zábavu, ale jako snahu se v ní co nejlépe zocelit. A jeho poslední filmový počín je souhrn toho co se naučil a mnohým tím vyrazil dech. Barbelo je přesně ten film, který svým obsazením, drzostí montáže a mnohostí ve výkladu na sebe strhává pozornost. Pojďme se blíže seznámit s tím, kdo za ním stojí.*

Dane, jste mladý filmový tvůrce. Film děláte ještě při studiu nebo už při zaměstnání?

Film dělám při studiu. Začal jsem natáčet na střední škole se svými přáteli, se kterými točím dodnes. Teď studuji filmovou vědu a anglickou filologii v Olomouci.

Pokud je nám dobře známo, nemáte filmové vzdělání? Jak tedy doháníte potřebnou erudovanost pro tvorbu svých filmů?

Filmové vzdělání ve smyslu institucionálním nemám, nicméně se nepovažuji za filmově nevzdělaného. Využívám hodně internet a knihy k rozvíjení svých znalostí a dovedností. A pocho-pitelně sleduji filmy a snažím se je analyzovat.

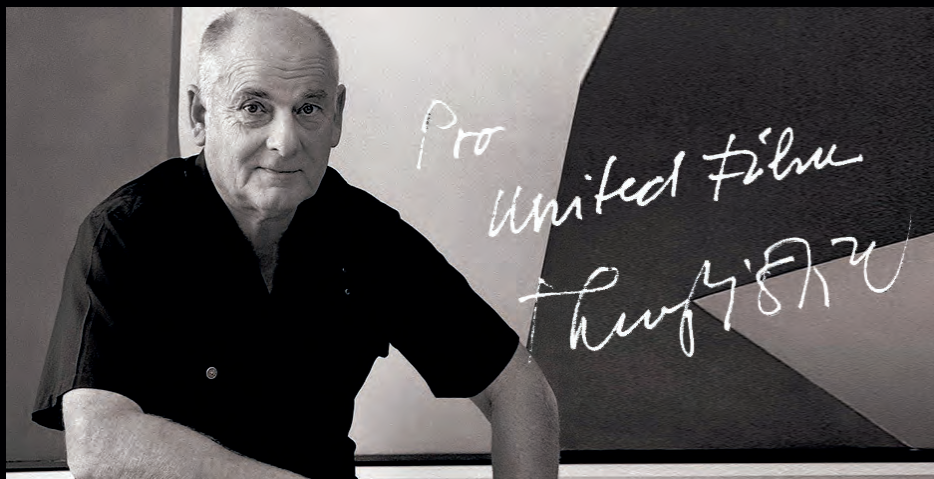
Jak jste se vůbec k natáčení dostal?

V roce 2000 jsme domů pořídili digitální kameru a počítač s možností střihu. Můj bratr byl vždy literárně činný a bylo nás doma hodně, takže o scénář a herce nebyla nikdy nouze. Zjistil jsem, že mě to hodně baví, neustále jsme něco točili. Film s nějakou hodnotou jsem ale natočil až v roce 2007.

DANIEL ZEŽULA

**"Osobně bych byl rád
za lepší filmářskou
indie komunitu"**

S fantazií se člověk musí narodit, míní **Theodor Pištěk**

Jméno Theodor Pištěk je nesmazatelně spojováno s našimi nejlepšími filmy či seriály, které nás provázely již od dětství, aniž bychom si to třeba i uvědomovali. Nikdy jsme se sním neselekali, proto, když se naskytla šance, jsme toho samozřejmě využili. Vítá nás sympatický a i přes osm křížků na krku, vitální člověk.

Chtěl byste být mladší a podílet se na filmech i v dnešní době, nebo jste rád, že jste tvořil v době, kdy jste tvořil a s lidmi, se kterými jste tvořil?

Mladší bych samozřejmě být chtěl, chtěl bych také být zdravější, ale nové filmy bych už dělat nechtěl.

Proslavil jste se svými dekoracemi a návrhy, máte za ně Oscara a Cézara. Byl jste jen pilný žák nebo jste měl jen talent od Boha, protože některé věci se naučit nedají?

No, žák jsem nijak pilný nebyl, ono to přišlo vlastně samo a speciálně moje filmová práce přišla znenadání a neměl jsem pro ni žádnou odbornou průpravu, protože já jsem vlastně klasický malíř. Bylo to jen díky Františku Vlášilovi, který mě požádal o spolupráci na Markétě Lazarové a tím jsem se dostal do filmového světa.

Musel jste mít hodně velkou fantazii a představivost, abyste mohl tvořit to, co jste dělal?

Fantazii člověk musí mít, musí se s ní narodit. Samo sebou se na tom musí dál pracovat, protože sama fantazie nestačí, musíte mít spoustu informací o světě kolem vás a pak to musíte skloubit dohromady.

Peter Morgan: Viděl jsem hodně lidí, kterým první úspěšný scénář zničil kariéru

Britský scénárista světového jména Peter Morgan je pozoruhodný člověk. Jeho polská matka utekla do Anglie před Sověty, kteří jí zabili rodiče, zatímco jeho otec, židovský Němec, prchl tamtéž před Hitlerem. Sám Peter je zetěm našeho Karla Schwarzenberga, s jehož dcerou žije ve Vídni. Je autorem předloh k celé řadě úspěšných filmů, naposledy k filmu Rivalové.

Studoval jste na universitě v Leedsu. Jaký to mělo vliv na vaše psaní a byl jste nějak aktivní v umění?

Odešel jsem do Leedsu studovat anglickou literaturu a toto oddělení bylo na universitě velmi tradicionalistické, velice formální a byla to nuda. Na uměleckém oddělení tam hořel opravdový oheň a já, jako nejméně talentovaný umělec na škole, jsem toho chtěl být součástí, protože jsem cítil,

že tady se dějí ty opravdové věci. Takže jsem tam přestoupil, bylo to tam velmi radikální a olej do ohně přilévali naši dva profesori, muž a žena, kteří

byli velice ambiciózní a chtěli předhlonit jeden druhého. Toto všechno vytvořilo fantastickou atmosféru a energii a od té doby si myslím, že není důležité, co studujete, ale jaká je atmosféra na oddělení.

Film Rivalové, jak jste vlastně tvořil příběh?

Nejdříve jsem musel přijít nato, jak chci příběh vystavět. Byla to rivalita, ale i přátelství a vzájemný respekt dvou odlišných lidí, jako byl James Hunt a Niki Lauda. Měl jsem možnost se poznat s Nikim blíže a díky tomu jsem ho mohl do hloubky prostudovat. Bohužel, James Hunt umřel před 20 lety a tak jsem musel dávat dohromady střípky jeho osobnosti tím, že jsem potkal a mluvil s mnoha lidmi, kteří se kolem něj pohybovali a žili.

Nová vlna nezávislého filmu

JIŘÍ
ČESÁK

"Pokud by se měla česká kinematografie změnit, museli by se podle mě napřed změnit někteří tvůrci a jejich zájmy."

Groteska, pohádka, horor. To jsou žánry, které nejsou mladému nadějnému tvůrci Jiřímu Česákovi z Pardubic cizí. Elitní filmový produkt hradecké kybernetické školy opustil školní lavice a osamostatnil se v umělecké službě vlasti. V hlavě má hodnoty srovnané a ví, že český rybníček komerčního filmu by potřeboval nutně upustit a dolít čerstvou vodou, nejlépe ze svěžího nezá-

vislého pramene. On sám má k tomu tu nejlepší průpravu. A že šlape ryzím komerčním štábům na paty je z jeho tvorby více než patrné. Viz jeho poslední Projekt Černá Voda. V tomto roce navíc rozjel realizaci dlouho připravované nezávislé pohádky.

Jirko, u všeho zrodu vaší filmové tvorby byla hradecká kyberna. Proč jste se rozhodl jít právě na ní a tužil jste onehda, kolik filmů za tu dobu vyprodučíte?

Je pravda, že období, které jsem strávil na střední škole, mě v téhle tvorbě posunulo kupředu. Ale začínal jsem točit ještě o pár let dřív. Byl totiž podzim roku 2005 a můj děda mi vyprávěl, jak pospíchal domů, ale už to nestihl – podělal se. A když mi to celé odvyprávěl, začal mě přemlouvat, abychom to natočili jako takovou rekonstrukci. Dodnes nevím, co ho to popadlo, protože já do té doby prakticky nedržel kameru v ruce ani jsem nevěděl, kde se zapíná. Ale ukecal mě. O týden později jsme to natočili. A protože děda je pro kdejakou srandu a všem tu nahrávku ukazoval a nám se líbilo sledovat ty reakce, tak jsme o další týden později natočili druhé video. A pak už se točilo dál a dál. Při výběru střední školy to kupodivu nemělo velký vliv, protože jsem se hodně věnoval i kresbě a malbě a to jsem měl na téhle škole také k dispozici. Šel jsem tam především kvůli grafice. Až později ve druhém ročníku jsem se k natáčení vrátil už naplno i s mými kamarády. Nepřemýšleli jsme, kolik toho natočíme, co všechno stihneme. Bavilo nás to a točili jsme, dokud jsme mohli. Nebýt dědy a jeho průjmu asi bych tuhle práci nikdy nedělal.

Od roku 2010 jste točil v rámci studia jeden film za druhým. Díla jako Kouzelník, Chci tě, Čertův mlýn už na sebe upozornili svou vysokou řemeslnou kvalitou a neotřelým půvabem. Jak na své předchozí filmy vzpomínáte? Můžete říci, čím byla práce u každého z nich specifická a co vám to dalo?

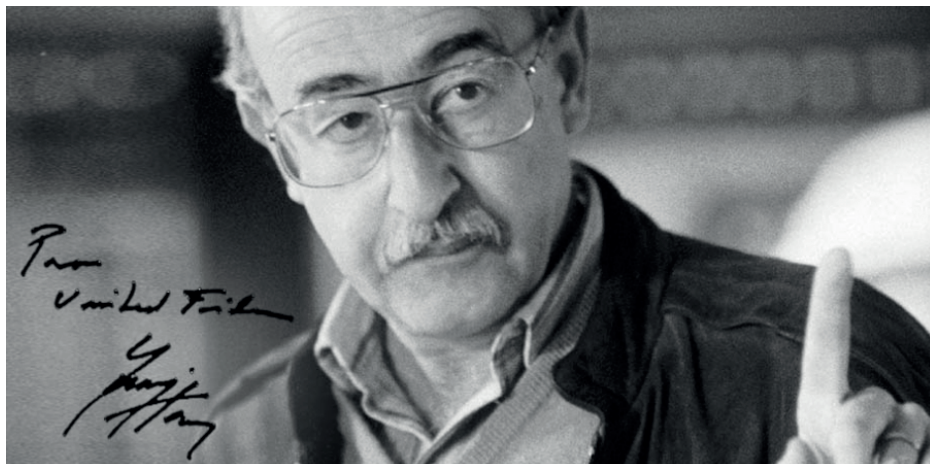
Čas od času si zavzpomínám. Především proto, že během každého natáčení byla neuvěřitelná zábava a tu zábavu a pohodu se snažím držet i dál, jinak bych to nedělal. Každé natáčení je o něčem jiném. Například Kouzelník byla maturitní práce a měl jsem na ni asi devět dní s tím, že jsem musel stihnout zpracovat i jiné podklady a tiskoviny k filmu. Hraje mi tam Dominik Hrdý, který je neuvěřitelný komediant, umí skvěle improvizovat a ovládá kdejaké grimasy, a to se vlastně hodí, když točíte němý film. Obsadil jsem si ho i do role čerta v pohádce. On totiž umí být nezkrotně praštěný, ale přitom i kouzelně milý.

“Na českou kinematografii pohlížím optimisticky, pesimisticky potom na ty, kteří se kolem filmu motají.”

Juraj Herz: Pozoruhodný tvůrce výjimečných kvalit

Český režisér a příležitostný herec Juraj Herz (1934) patří mezi pozoruhodné tvůrce české kinematografie. V dětství poznal hrůzy koncentračního tábora, nechal se ovlivnit italským neorealismem a natočil taková pozoruhodná díla jako např. *Petrolejové lampy*, *Spalovač mrtvol*, *Morgiana* nebo *Den pro mou lásku*. Získal významná ocenění po celém světě a netají se svojí zálibou v hororech. Než jsme stačili požádat jej o rozhovor, vydal pozoruhodnou, upřímnou a vyčerpávající autobiografii „*Autopsie - Pitva režiséra*“, kde popsal svůj život a tvorbu tak, že rozhovor by nic nového nepřinesl, a tak jsme jej požádali o svolení z této knihy sestavit takovou mozaiku.

Jako dítě jsem miloval cirkusy a kdykoliv nějaký přijel do Kežmaroku, nikdy jsme nechyběli. Když jsem byl o něco větší, začal jsem s rodiči chodit do divadla. To se mi také líbilo, ale vůbec jsem tenkrát nevnímal, že otec byl v německém ochotnickém divadelním spolku. Nějaký umělecký talent měla maminka. Na pianino hrála operetní melodie a já stál vedle ní a zpíval jsem. Když mi bylo asi šest let, rodiče mě poprvé vzali do biografu. V roce 1940 měli Židé zakázáno chodit do kina, což mě velmi

mrzelo, naštěstí v nedaleké vesnici Lubica, kde též bylo kino, nebrali tyto zákazy tak vážně. Bylo maličké a také malý projektor, takže byla několikrát přestávka, aby mohl promítač nasadit nový kotouč. Přestávky mi nevadily, horší bylo, že během nich vždycky pouštěl příšerná slovenská tanga a protože hudba vůbec nesouvisela s filmem, spolehlivě to zničilo atmosféru jakéhokoliv filmového příběhu.

Pokračování na
unitedfilm.cz

Tomáš Magnusek: Plním si své sny

Tomáš Magnusek je herec, režisér a producent, který u mnohých vyvolává opovržení, u jiných škodolibý úsměv a u někoho obdiv. My patříme

samouk. Jaké to je, když pak přijde zklamání z nezájmu kin a diváků, drtivé kritiky?

k té třetí skupince. Ne snad proto, že bychom přijali všechny jeho filmy, ale proto jakým nezávislým stylem to dělá. Ročník 1984, povoláním učitel, bez jakýchkoliv zkušeností ve sféře filmu se rozhodl plnit své sny. Takový filmový panák. Všechno se učí za pochodu, přes kritiky a nezdary jde stále za svým cílem.

Točíte výhradně v reálu, nikdy ve studiu. Je to z úsporných důvodů nebo si myslíte, že v reálu je větší pocit autenticity, takový neorealismus?

Určitě to druhé, tedy kvůli autentičnosti. Sice ve studiu nemusíte dávat pozor na každé letadlo, které nad vámi proletí, ale pro mě je reál lepší, vždycky se mi to víc vyplatilo.

Začal jste úplně od píky, bez filmářského vzdělání, takový

Když jsou ty kritiky takový, že se vám snaží ukázat, co jste udělal špatně, tak vás to povzbudí, protože vás to za-

jímá. Ale pokud je to takový boj jako „Kopněte si do svého Magnuska“, tak to samozřejmě povzbuzující není. Ale všechny moje filmy se hrají v televizi a mají poměrně

slušná čísla, takže z toho mám radost.

Postupujete krok po kroku kupředu tím, že se u dalšího filmu poučíte z chyb?

Každý projekt, který dělám, je originální, někdy je na něj víc času, někdy bohužel méně. Nicméně se snažím poučit se z těch chyb a čtu ty kritiky a čtu to, co dělám špatně a pokud je tam aspoň pět kritiků, kteří nepíší o tom, že jsem tlustý prase z Náchoda, ale píší o tom, že neumím to a to, že v tomhle obraze jsem špatně pracoval s tím a s tím, že bych tam neměl mít tolik neherců, neměl bych používat sprostá slova, tak o tom přemýšlím a do dalších filmů to nezahnuji.

Pokračování na unitedFilm.cz

Babička aneb Jak to bylo doopravdy

Komedie, Česko, 2009, 95 min

Režie: Pjeer van Eck

Předloha: Božena Němcová (kniha)

Scénář: Pjeer van Eck, Martin Procházka

Hrají: Michaela Fišarová, Milan Mendlík, Hana Kastrhánová, Martin Procházka a další

Božena Němcová společně s vydavatelem píše román „Babička“. Důvod je více než zřejmý – Němcová se nachází ve finanční tísní a vydavatel cítí příležitost, jak na národním obrození vydělat.

Bady

Drama / Sci-fi, Česko, 2013, 22 min

režie a kamera: Jan Haluza

scénář: Miloš Kameník

hraji: Tomáš Zabilanský, Jiří Beněš, Yvona Neradová, Kryštof Pohl, Lenka Jirků a další...

Bady je člověk. Člověk s malým „č“. Jeho bývalý Pániček jej tloukl a vyhodil na ulici. Bady se ale prostřednictvím tv pořadu dostane k novým Páničkům a dostává druhou šanci začít nový život. Takový, jaký jen lidé u Lidi můžou mít...

Bublinky nelžou

Komedie, Česko, 2015, 5 minut

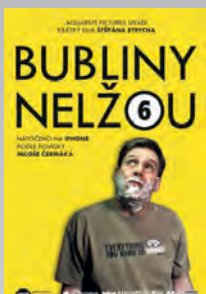
Režie: Štěpán Etrych

Scénář: Štěpán Etrych

Kamera: Štěpán Etrych

Hrají: Michal Šimek, Lenka Drholicová, Václav Jindřich, Zuzana Krajičková, Kateřina Etrychová

Ten den začal jako každý jiný. Inženýr Cmilral ha v koupelně zahájil naprosto rutinně – opláchl se, vyčistil si zuby a chtěl se holit. V tom se mu nad hlavou objevila bublina podobná těm, které svým hrdinům kreslí autoři komiksů.

Burgdorferi

Thriller / Sci-Fi, USA, 1983, 10 min

Je až k nevíře, že až nyní spatřil světlo světa filmový materiál, který měl sloužit okolo roku 1983 jako varování pro lidstvo před nebezpečnou biologickou infekcí, kterou přenáší biologičtí jedinci ve volné přírodě.

Caveman

Dokument, Česko, 17 min, 2007

Režie: Přemek Rzaunek

Zábavný portrét plný hudby a animací živelného výtvarníka a hudebníka, frontmana skupiny Poletíme?, Rudolfa Brancovského.

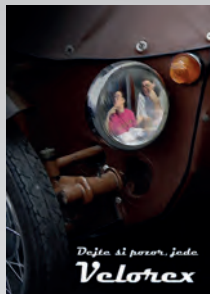

Dejte si pozor, jede Velorex

Dokument, Česko, 15 min, 2006

režie: Břetislav Petr

Laskavý dokument nejen o vášni k Velorexům. Díky dobrosrdečnosti hlavního představitel se vám uloží hluboko do paměti.

Delirium

Krátkometrážní, Česko, 2015, 13 min

Režie: Martin Doležal, Lukáš Horáček

Scénář: Martin Doležal, Lukáš Horáček

Kamera: Martin Doležal

Hudba: Martin Doležal

Hrají: Lukáš Horáček

Pokud nabídnu pacientovi orosenou desítku piva, podám mu jen prázdnou sklenici - a on jí s chutí vypije - je diagnóza obvykle jasná.

Dřevěná

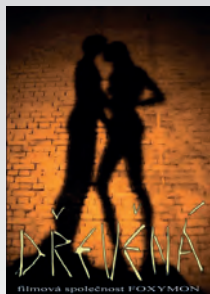
Drama, Česko, 2013, 28 min

Režie: Martin Láník

Scénář: Martin Láník

Kamera: Michal Pandula

Příběh manželské dvojice, jejíž silný vzájemný cit dojde přes různé překážky svého naplnění.

Envoy

Sci-fi, USA, 2014, 9 min

Režie: David Weinstein
Scénář: David Weinstein
Hrají: Will Spencer, Jayson Ziegenhagen, Paul Thomas Arnold

ENVOY je krátké dobrodružné sci-fi, které slouží jako upoutávka pro větší celovečerní film. Je to příběh nezbedného chlapce, který se spáteli se smrtícím mimozemským stvořením a vydá se na cestu, která změní jeho život.

Harmonie života

Dokument, Česko, 2015, 28 min

Režie: Radek Hochman

V obrazové atraktivním prostředí Josefova působí v jednom z tanních Bastionů akademický sochař Petr Novák, jehož práce jsou známé nejen u nás, ale i v zahraničí. Jakoby život v dvouměstí, tedy mezi dvěma městy Jarměř a Josefov, symbolicky odráží i jeho životní postoj, postoj mezi dvěma světy.

Henri

Sci-fi, USA, 2012, 20 minut

Režie: Eli Sasich
Scénář: Eli Sasich
Hrají: Keir Dullea, Margot Kidder, Zoe Saterian

Pocta sci-fi klasikám 70. a 80. let, snímek, ve kterých speciální efekty sloužili pouze jako nástroj pro vyprávění příběhu, nikoliv jako hlavní dějová linie. I tak by se dal ve zkratce popsat americký snímek s názvem HENRI, vyprávějící osud posádky jedné z kosmických lodí, řízené umělou inteligencí HENRI.

Hloubka ostrosti

Akční, Česko, 2016, 23 min

Režie: Lukáš Šimandl, Jaroslav Wagner
Scénář: Jaroslav Wagner
Kamera: Lukáš Šimandl
Hudba: Ondřej Konvička
Hrají: Michal Kovačik, Zdeněk Dvořáček

Příběh je o fotografovi, který se ráno probudí zbitý doma a díky flashbackům se mu vybavuje, že ho někdo v noci přepadal. Vyjde najevu, že fotograf byl najat, aby pořídil důkazy o nevěře jednoho zámožného podnikatele. To se samozřejmě podnikateli nelíbí.

Hvězda padá na hubu

Road movie, Česko, 2013, 80 min

Režie: Lukáš Masner
Scénář: Lukáš Masner, Tomáš Zabilanský, Vojtěch Novotný
Kamera: Lukáš Masner
Hrají: Jaroslav Rudíš, Tomáš Zabilanský, Jan Hrdina, Jan Haluza

Tápatující zpěvák Vojtěch a jeho přespřísilí energetický manažer Tomáš se vydávají na cestu po zaplivaných sátech a podivuhodných hotelech, během níž dokonale poznají vlastní trapnost i důležitost prchavých okamžiků štěstí...

Instead of Abracadabra

Komedie, Švédsko, 2008, 10 minut

Režie: Patrik Eklund
Scénář: Patrik Eklund
Kamera: David Grehn
Hrají: Simon J. Berger, Jacob Nordensson, Anki Larsson, Saga Gärde

Thomasovi je 25, je nezaměstnaný a žije se svými rodiči. Sní o tom být profesionálním kouzelníkem, ale stále se mu nedaří. Pak da jeho života vstoupí Monika, nová sousedka, která pracuje v místní nemocnici kam Thomas vezme svoji matku po nešťastné nehodě.

Jako by se mě dotkla jakási předzvěst smrti

Drama, Česko / Portugalsko, 2009, 19 min

Režie: Vladimír Franě
Hrají: Miloš Samek
Masky: Kateřina Kroupová
Kostýmy: Kateřina Kroupová

Lyrická báseň v podoběbenství několika fragmentů z knihy neklidu Fernanda Pessoa.

Kde je Houba?

Komedie, Česko, 2014, 6 min

Režie: Štěpán Etrych
Scénář: Štěpán Etrych
Kamera: Štěpán Etrych

Žáka autoškoly Slavíka dělí od řidičského průkazu pouze závěrečná jízda. Instruktor Topinka ho ukládá, že komisař Houba je dobrák, který umí „zavít oko“ a ještě nikdy nikoho nevyhodil. Jenže co se bude dít, pokud Houba nedorazí?

Kung Fury

Akční/Komedie, Švédsko / USA, 2015, 31 min

Režie: David Sandberg
Scénář: David Sandberg
Hrají: David Sandberg, Jorma Taccone, Björn Gustafsson, David Hasselhoff, Eos Karlsson

Hlavní hrdina snímku, policista Kung Fury, se vydává na cestu za pomstou svého přítele, kterého zabil největší kung-fu zločinec v dějinách lidstva, Adolf Hitler. Fury cestuje časem do dob nacistického Německa, aby Hitlera zničil jednou provždy.

Konec vodníků v Československu

Komedie, Česko, 2014, 7 min

Režie: Štěpán Etrych
Scénář: Štěpán Etrych
Kamera: Štěpán Etrych
Hrají: Martin Mudrý, Zuzana Krajičková, Jan Petrák

Píše se rok 1992, Československo je těsně před rozpadem. A napětí panuje i v rodině Drobných. Otec Michal je svérázný nezaměstnaný čtyřicátník, který většinu času tráví s pívem u televizní obrazovky.

Lhostejnost

Drama, Česko, 2014, 11 minut

Režie: Martin Wenzel
Scénář: Kateřina Frouzová, Martin Wenzel
Kamera: Jan Mochák, Tomáš Tesař
Hrají: Libuška Vrtiška Hájková, Michaela Holmlová, Jana Součková a další

Stačila málo, v podstatě jen pár minut času a trocha odvahy, aby lidé v centru města zachránili život ženě umírající na ulici. Za bílého dne v davu na frekventovaném místě se však nenašel dlouhou dobu nikdo, kdo by dokázal poskytnout první pomoc. Film je natočen na motivy skutečné události.

Marinka

Poetický, Česko, 2012, 37 min

Režie: Lukáš Koláček
Předloha: Karel Hynek Mácha (kniha)
Hrají: Sarah Havačová, Matouš Ruml

Příběh nenaplněné lásky volně na motivy Karla Hynek Máchy. Hynek (Matouš Ruml) pochybuje o sobě a uzavírá se před ostatními. Píše básně. Má vlastní svět, který si vytvořil, aby nebyl sám. Do života mu vstoupí Marinka (Sarah Havačová).

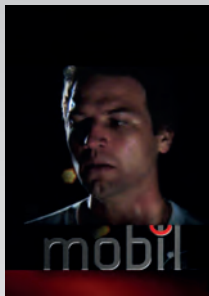

Mobil

Hudební, Česko, 2012, 54 min

Režie: Pavel Strakoš
Hrají: František Strnad, Martin Chamer, Tárta Hlastová, Petr Sutorý, Jana Ondrušková

Mobil je hudební středometrážní film ze současnosti. Pojednává o tom, čemu všemu jsme schopni uvěřit a jakou cenu za to zaplatit. Ano, je to tak trochu pohádka. Ale v některých rysech se může až nápadně podobat dnešní realitě. Jste ochotni uvěřit tomu, že jste vyhráli v soutěži, do které jste se nepřihlásili?

Mokrý ráj

Dokument, Česko, 2003, 17 min

Režie: Hugo Habrman

Dokument nahlíží pod hladinu našich českých vod. Budete pozorovat život v lomech, písčících i řekách. Poznáte kapra, štika nebo raka v jejich přirozeném prostředí.

Nepřítel osudu

Dokument, Česko, 2008, 33 min

Režie: Ondřej Krejcar
Scénář: Vítek Formánek

Po více jak 60 letech vznikl první film o jednom z nejstatečnějších bojovníků naší vlasti, který svým hrdinstvím a láskou k rodné zemi bude novým příkladem k zamyšlení a vzorem výjimečnosti v míře sebeobětování. Podle knižní předlohy spisovatele Vítka Formánka, provádí vypravěč Zdeněk Svěrák neuvěřitelným životním příběhem hrdinného válečného pilota Františka Truhláře.

N.V.Ú.

Dokument, Česko, 12 min, 2008

Režie: Lukáš Báchor

Portrét Štěpána Málka z hradecké punkové kapely N.V.Ú. Budete překvapeni, jaký život tato všestranně talentovaná osobnost vede.

O Urbexu v Cechách

Dokument, Česko, 2015, 10 minut

Režie: Boleslav Kerouš
Scénář: Boleslav Kerouš, Adam Černich
Kamera: Adam Černich
Hrají: Filip Diverzant

Slovo URBEX je zkrácená verze anglického slovníku „Urban Exploration“, což lze do češtiny přeložit jako městský průzkum. V poslední době se tato adrenalinová aktivita stala velmi populární a spousta mladých lidí (často také fotografů) začala členit vyhledávat tato opuštěná místa.

Osud na nebi Josefa Janeby

Dokument, Česko, 2006, 27 min

Režie: Ondřej Krejcar

Dokumentární film podle deníku československého stíhače Josefa Janeby, který spolu s dalšími v roce 1939 utekl z protektorátu, aby bojoval proti nacistickému Německu.

Osud z komiksu

Komedie, Česko, 2013, 18 min

Režie: Radek Hochman
Kamera: Ondřej Krejcar
Hudba: Tomáš Hradec
Hrají: Kryštof Hádek, Robin Kittner, Šárka Hochmanová, Petra Lukášková, Tomáš Hochman

V městském parku se sejdou pětice navzájem se neznajících lidí, kteří se do něj vydávají z různých pohnutek.

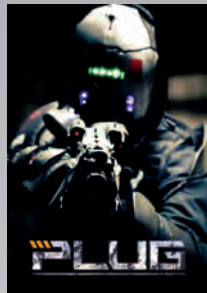

PLUG

Sci-fi, USA, 18 minut

Režie: David Levy
Scénář: David Levy & Hatem Benabdallah
Hrají: Natalie Floyd, Lex Cassar, Jake Lyall
Hudba: Eric Los

Na post-apokalyptické Zemi je Leila Dawn (Natalie Floyd) posledním živým člověkem. Vychovali ji roboti poté, co lidstvo opustilo planetu, kterou zpusťovali nukleární války a Leila nemůže zapomenout své rodiče a touhu objevit další organický život.

Poslední odměna

Fantasy, Česko, 2013, 36 minut

Režie: Ladislav Plecítý
Scénář: Ladislav Plecítý
Kamera: Ondřej Kos
Hrají: Jarek Hylebrant, Tomáš Matonoha, Marko Igonda, Lenka Zahradnická

Filmová adaptace stejnojmenné povídky slavného spisovatele Terryho Pratchetta, příběh se točí okolo úspěšného spisovatele fantasy románů Kevina Jareše (Jarek Hylebrant).

Prach a broky

Komedie / Pohádka, Česko, 2015, 58 min

Režie: Šimon Pešta
Scénář: Mikuláš Pešta, Vít Filipovský
Kamera: Yevgeniy Razhko
Hudba: Vít Filipovský, Matěj Chrudina
Hrají: Jakub Koudela, Mikuláš Pešta, Vít Filipovský, Šimon Pešta

Záhař. Vilém. Rumcajs. Lotrando. Jánošík. Grázl. Ronja. Banda legendárních loupežníků konečně ožívá bok po boku na filmovém plátně!

Případ pro Jáchyma Semiše

Komedie, Česko, 2013, 41 min

Režie: Jan Haluza
Scénář: Jan Haluza
Kamera: Jan Haluza

V příběhu detektiva (Čížek) vyšetřujícího případ zahnadné vraždy s nadsázkou kombinuje s prvky komiksových filmů, čímž světu dluží, mj. přiznané inspirovanému bandovkami a Indianou Jonesem, dodává lehký komediální tón.

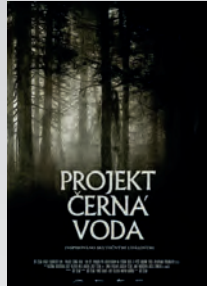

Projekt Černá Voda

Horror, Česko, 2016, 32 min

Režie: Jiří Česák
Scénář: Jiří Česák
Kamera: Jiří Česák
Hrají: Kateřina Kopáčková, Lucie Rejlová, Nela Bagová, Josef Česák

Dvojice mladých filmařek se vydává do Orlickozhorského pohraničí s cílem natočit unikátní dokument z území Černé Vody, kde jak zjišťují - v minulosti došlo za velmi podivných okolností k několika vraždám.

Rande s osudem

Komedie, Česko, 2013, 19 min

Režie: Martin Doležal
Hudba: Martin Doležal

„Posledním dilem všechno začíná.“ Závěrečná epizoda série satirických válečných příběhů s podtitulem „Rande s osudem“ se vrací na úplný počátek příběhu titulní dvojice vojínů Arahase a Levho. Na pozadí jejich setkání se rysuje válečný konflikt, který neodvratně změní směřování jejich životů

Řemeslo nad umění

Dokument, Česko, 2013, 24 min

Režie: Ondřej Krejcar

Nahlédnutí do pestrého života restaurátora a kamenosochaře Hynka Bláhy, který se vzdal pohodlného městského života a usídlil se v malebné krajíně v budově staré vesnické fary. Tu postupně s novou kulturní a duchovní vidinou renovuje, vytvořil si v ní svůj atelier a zázemí pro svou rodinu. Ve vedlejším románském kostelíku často pořádá pro obyvatele duchovní hudební setkání.

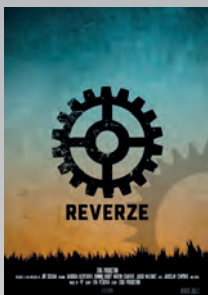

Reverze

Sci-fi, Česko 2014, 27 minut

Režie: Jiří Suchan
Scénář: Eva Pešková
Kamera: Jiří Suchan
Hrají: Barbora Ulrychová, Dominik Horký

Ve světě, kde není nic jisté a život má vrťkou cenu, se jedna dívka rozhodla vše změnit.

Smok

Sci-fi, Polsko, 2015, 14 minut

Režie: Tomasz Bagiński
Scénář: Błażej Dzikowski
Kamera: Lukasz Zal
Hrají: Kim Kold, Jerzy Stuhr

Smok (Drak) je krátký sci-fi film založený na polských legendách. Film vznikl za podpory Platige Image a polského internetového obchodu Allegro.

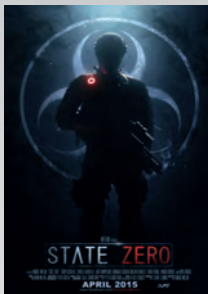

State Zero

Sci-fi, Švédsko, 2015, 16 minut

Režie: André Wallin
Scénář: André Wallin
Hrají: Teddy Nicholas, Charles Babalola, Luke Rampersad

V blízké budoucnosti se hlavní město Švédska proměnilo v postapokalyptickou pouštinu. Sledujeme příběh čtyř vojáků, kteří byli vysláni na misi prozkoumat starou průzkumnou věž, která zrovna vypadla mimo provoz. Film je nadějným projektem švédského grafika André Wallina, který se mimo jiné podílel na vizuálním designu Hollywoodských filmů.

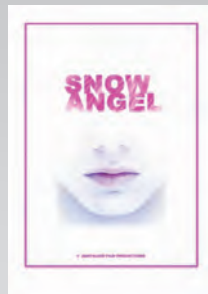

Snow Angel

Drama, VB, 2015

Režie: Will Thomas Freeman
Scénář: Will Thomas Freeman
Kamera: Will Thomas Freeman
Hrají: Natalie Thander, Mirjana Mrđen, Elias Nilsson

Eliška a Jana jsou dvě mladé dívky, co žijí život odříznuté v daleké vesnici na východě Evropy. Mají svoje sny o úniku za hranice svého nudného života a zdá se, že je pro ně jen jediný způsob osvobození a to je jejich slovanský půvab. na každém kroku.

Tajemství sudslavské fary

Dokument, Česko, 2016, 20 min

Režie: Ondřej Krejcar

Malebný kraj z pověstí a Čapkovy povídky, v které sestoupil na zem anděl. Poutní místo Hamole a Sudslava jsou ústředním místem o nalezeném tajemství v bývalé katolické farnosti.

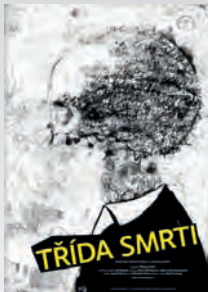

Třída smrti

Animovaný / Horor, Česko, 2013, 7 min

Režie: Pavel Soukup
Scénář: Josef Blažek, Pavel Soukup
Hudba: Daniel Patras
Hrají: Matusův Ruml

Základní škola Rybnická má novou senzaci! Ve třídě učitelky Zimové každý rok zemře jeden žák. Je to morbidní shoda okolností nebo jsou žáci ve třídě opravdu prokleti? A pokud ano, jsou prokleti nějakou nadpřirozenou mocí nebo jen lidskou krutostí?

Truhlář

Dokumentární, Česko, 2015, 14 minut

Režie: Robert Janda
Scénář: Robert Janda
Kamera: Robert Janda

Portrét Aleše Turnera nám prozradí, že Aleš není obyčejný truhlář. Inspiraci pro svou práci hledá v přírodě, zejména v lese, kde tráví většinu svého volného času. Pozoruje a loví zvěř. Ze svých ulovků vyrábí indiánské věci, z parohů nábytek.

Trhlina

Thriller / Sci-fi, Česko 2015, 22 min

Režie: Jan Haluza
Scénář: Jan Haluza
Kamera: Lukáš Masner, Jan Haluza
Hrají: Jarek Hylebrant, Eva Burešová, Pavel Callta

Jste nesmrtelní. Dokážete vidět do budoucnosti. Do své vlastní i do budoucnosti ostatních. Jak s tím naložíte? Hlavním hrdinou napínavého i romantického příběhu je Robert, který se svou nadpřirozenou schopností rozhodne využít ke komplikované záchraně půvabné Zuzany.

To není moje sestra!

Horor / Krátkometrážní, Česko, 2015, 7 min

Režie: Pavel Soukup
Scénář: Josef Blažek, Adela Hrivňáková
Kamera: Pavel Soukup
Hudba: Ondřej Konvička, Daniel Patras
Hrají: Sofie Řehořová, Lucie Pernetová
Producenti: Jakub Košťál

Michal by byl nejradší, kdyby mu jeho nevládní sestra Karin zmizela ze života. To ale ještě netuší, že budou na dětském hřišti společně čelit neznámému zákeřnému zlu.

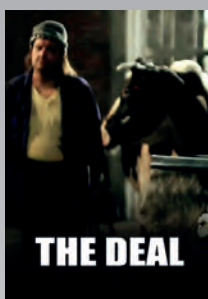

The Deal

Komedie, Česko, 2010, 3 min

Režie: Štěpán Vadrážka
Kamera: Tomáš Jelinek

Kráva se stává jezdorožcem v nepovedeném obchodě v JZD.

Vor

Horor, Česko, 2007, 23 min

Režie: Martin Chlup
Hrají: Patrik Kotrba, Radek Štěpánek, Zdena Mlezivová, Lucie Voverová

Drama čtyř mladých lidí vydaných napospas neznámému zlu. Na motivy povídky Stephen Kinga.

Wagner

Dokument, Česko, 2005, 9 min,

Režie: Ondřej Šlambora

Poslední vzpomínka na hořkého sochaře Jana Wagnera, syna jednoho z nejvýznamnějších českých sochařů 20. století Josefa Wagnera.

Zombie Movie

Akční / Thriller, Česko, 2010, 45 min

Režie: George Pinkava, Ondřej Javora,
Martin Kaňůrek
Hrají: Martin Huňáň, Aneta Sládková,
Martin Kaňůrek

Skupina teenagerů se omylem zamotá do postmodernistického zombie filmu, ve kterém se s pomocí nově získaných přátel dobojují až do finálního klišé.

Život jako film

Dokument, Česko, 2015, 12 minut

Režie: Pavel Mědílek
Scénář: Pavel Mědílek
Kamera: Pavel Mědílek

Snímek je biografií pana Petra Mědíla. V práci jsou zachyceny okamžiky z jeho profesního života starosty města Červeného Kostelce i z jeho rodinného života. Snímek odkrývá jeho záliby a zájmy, především jednu z největších, a to práci promítače v kině Lunik.

Ofsetová a digitální tiskárna

Rychlost

Moderní technologické vybavení
Optimalizace výroby
Dopravní servis po celé ČR
Individuální přístup

Kvalita

Tiskneme ve shodě
s ISO normou 12647
a ISO normou 9001

Cena

Množstevní slevy
Výhodné smluvní ceny
Slevy pro stálé zákazníky
a agentury

www.dukase.cz

DUKASE s.r.o.,
tř. E. Beneše 1530
500 12 Hradec Králové 12

telefon: 495 260 233
fax: 495 273 918
email: info@dukase.cz

poptávky a objednávky on-line

"JEN UDĚLÁM PÁR
ÚPRAV,

"VEZMU SI CO
POTŘEBUJU PRO
NOVÝ ZAČÁTEK,

"A DO ZAČÁTKU
BUDU POTŘEBOVAT
MALOU POMOC.

"RODINĚ SE TO NEBUDE LÍBIT,
ALE K ČERTU S NIMA.
NAŠLA JSEM SVŮJ NOVÝ ŽIVOT.

"NEPOTŘEBUJU JEJICH PENÍZE.
VYDĚLÁM SI JE I BEZ NICH.

"TAK JSEM SI ŘEKLA,
PROČ NEZKUSIT CO
UMÍM TAM V TOM RINGU?"

"NEMŮŽE TO BEJT
TAK TĚŽKÝ, ŽE?"

"JENŽE TI ŠMEJDI NA ULICI
SE NEMOHLI ROVNAT
ZKUŠENÝM BOJOVNÍKŮM.

"JEDNA RÁNA A SKONČILA JSEM.

"TEĎ VÍM, ŽE JSEM SI TO ZASLOUŽILA.

"NEBYLA JSEM
PŘIPRAVENÁ.

"ALE JE TO V POHODĚ.
TEĎ UŽ VÍM CO CHCI.

"BUDU SE SEM VRACET.
NIC MĚ NEZADRŽÍ.

"JEDNOHO DNE SI NA MĚ TI
PARCHANTI CHTĚLI ŠÁHNOUT.

"MÁMA MI ŘÍKALA, ŽE KDYŽ
SE O TO NĚKDO POKUŠÍ,

"PROSTĚ ŠÁHNI PO TOM CO NAJDEŠ..."

"A ZMLAŤ JE S TÍM!

"ŠLO MI TO SAMO.
BYL TO DOBREJ POCIT.

"NĚCO JSEM SI Z TĚCH FILMŮ
PŘECE JEN VZALA.

"V NOCI JSEM SE
TAJNĚ PLÍŽILA VEN.

"A SLEDOVALA
NELEGÁLNÍ ZÁPASY
V PODSVĚTÍ.

"VZRUŠOVALO MĚ
VIDĚT TO NAŽIVO,
VE SKUTEČNOSTI.

"I KDYŽ TO NEBYLO
TAK COOL JAKO VE
FILMECH.

● RECORDING

"TAK JSEM TO
TAJNĚ NAHRÁLA...

"A DOMA JSEM K TOMU PŘIDALA
TY SUPER ZVUKOVÝ EFEKTY.

"BYLA TO
MOJE NOVÁ
ZÁLIBA!

"RADŠI ŽIJU
TAKHLE."

"DALO BY SE ŘÍCT, ŽE
DĚTI PRIVILEGIOVANÝCH
RODIN TO MÁJ JEDNODUCHÝ.
VŠECHEN TEN KOMFORT PENĚZ."

"ALE VŠECHNO MÁ SVOJÍ CENU. STANĚTE SE OTROKEM
TOHO BOHATÝHO SVĚTA, NUDNÝHO SVĚTA."

"OBJEV FILMU MĚ ZMĚNIL.
DOSLOVA MI UHRANUL."

"BOJOVÝ UMĚNÍ BYLY
STRAŠNĚ COOL!"

KINEMA CITY, HLAVNÍ MĚSTO FILMOVÉHO PRŮMYSLU.
ZÁKONY MOCNÝCH, FALEŠ A ZÁVISLOST...
MEZI TÍM TŘI FILMAŘI S KŘIVDOU,
KTEROU SI NENECHAJÍ LÍBIT.

PR.UF
REN
1/III/16

BITVA ZA NEZÁVISLOST ZAČÍNÁ